

CENTRUL NAȚIONAL ISSN
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Bd. Unirii nr. 22, sect. 3, cod 030833
București - ROMANIA
Tel. +40 21 312.49.90
e-mail: issn@bibnat.ro

ANUL VI. NR. 6/ 2023

FLOAREA SĂNĂTĂȚII

EDITURA LARISA

ISSN 2601 – 7067, ISSN-L 2601 - 7067

COLECTIV DE REDACȚIE

Pestrițu Angela

Diniță Lăcrămioara

Crîmpiță Cristina

Popescu Steluța

Stănescu Iustina

Coordonatori

Burhan Ionuț Cristian, director Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Mușcel

Pestrițu Angela, profesor fizică-chimie, Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Mușcel

Revistă realizată cu avizul I.S.J. Argeș în anul 2016, aviz revizuit în martie 2022 cu numărul 2093/03/2022

Prima ediție realizată și printată cu sprijinul Tipografiei s.c. gig s.r.l., Bulevardul Ion Mihalache, Nr.119 Tel. /Fax 0248/533454, 0745082021. EDITURĂ, PAPETĂRIE, BIROTICĂ

ISSN 2601 – 7067, ISSN-L 2601 - 7067

CUPRINS

1. Să promovăm iia musceleană.....	6
2. Frunză verde păpuși , Rada Ana Maria , Cîcetoiu Eduard și Petre Ștefania, Clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Muscel, Profesor coordonator Pestrițu Angela	7
3. PIAȚA CAPITALULUI PRAVĂȚ ADELIN Clasa a IX-a, PROFESOR COORDONATOR: DUMITRESCU LARISA LICEUL TEHNOLOGIC CONSTRUCȚII DE MAȘINI MIOVENI	8
4. BULLYNG-UL, Gheorghița Anca Flavia Maria Clasa 6E, Profesor coordonator: Marilena Mihalcea Funcția didactică: Profesor de educație muzicală Școala: Gimnazială „Mircea cel Bătrân”.....	9
5. PRIVIRE GENERALĂ ASUPRA FOLCLORULUI MUZICAL ROMÂNESC TRĂSĂTUĂRI GENERALE ȘI SPECIFICE ALE FOLCLORULUI DENISA CHIRILĂ, CLASA: A-VII-A, PROFESOR COORDONATOR ELENA MARILENA CHIRCIOAGĂ, FUNCȚIA DIDACTICĂ: EDUCAȚIE MUZICALĂ, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN” PITEȘTI	12
6. Spațiul urban muntean: memorie colectivă și identitate la Pitești între 1866, UDREA ALEXANDRA , Prof coordonator: OLĂRESCU LAVINIA, Colegiul I.C. Brătianu Pitești.....	15
7. FRUMUSEȚEA MUNTELUI CURAT cu Ioana Alexia, clasa a V-a prof coordonator DAVID ALINA ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA POPII	17
8. IARNA ÎN PĂDURE CU PAPUC IOANA clasa a V-a, prof coordonator DAVID ALINA ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA POPII	18
9. MUNTELE cu MATEI ȘTEFANIA, clasa a V-a, prof coordonator DAVID ALINA ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA POPII	19
10. MĂRȚIȘOR , TRADIȚIE ȘI SIMBOL cu Ciubuc Alesia Elena, Vărzaru Denis Andrei și Constantinescu Andrei , clasa a VIII-a de la Liceul Tehnologic Mărăcineni, Profesor Coordonator Chircioagă Elena Marilena	20
11. PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ cu Bădescu Elena, Ivașcu Maria și Flășilă Denisa, clasa a VI-a de la Liceul Tehnologic Mărăcineni, prof. coord Chircioagă Marilena Elena.....	23
12. IMAGINEA FEMEII ÎN SOCIETATE Stănescu Iustina Luminița, Colegiul Național I.C.Brătianu Pitești	27
13. Albert Einstein ,Scarlat Oliver Nicolas, Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân-Pitești Prof. Marilena Chircioagă.....	37
14. Învierea Domnului-Renașterea educației, Rebeca Daniela Voicu, Liceul Tehnologic Nr.1 Mărăcineni , Prof. Elena Marilena Chircioagă.....	39
15. TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE, Petrescu Alisa Maria, Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân , Prof. Marilena Elena Chircioagă.....	41
16. SIMBOLUL PI, Sîrboiu Ioana, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel, Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana.....	42
17. FASCINAȚIA NUMĂRULUI PI, Mirițoiu Alesia, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel, Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana.....	42
18. ALBERT EINSTEIN-POVESTEA EXTRAORDINARĂ A UNUI SAVANT GENIAL Anghel Luca, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel, Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana.....	43
19. ALBERT EINSTEIN- DESTINUL UNUI GENIU, Burhan Alexandra, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel, Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana.....	43

20. ALBERT EINSTEIN, Stroe Ruxandra Ștefania, clasa a VI-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel, Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana.....	44
21. ȘTIINȚA ȘI RELIGIA Baer Gabriela, clasa a VI-a, Prof.coordonator Pestrițu Angela, Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Muscel, județul Argeș.....	44
22. <u>Dialogul între credință și știință</u> , Udrioiu Andreea, clasa a VI-a, Prof. coordonator Mincă Mihai, Liceul Tehnologic Topoloveni, Argeș.....	48
23. CREȘTINISMUL ȘI PROVOCĂRILE LUMII CONTEMPORANE- DIALOG ÎNTRE CREDINȚĂ ȘI ȘTIINȚĂ Manolache Alexandra, Centrul de Educație Incluzivă, „Sfântul Nicolae”, Câmpulung Muscel.....	49
24. TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PRIMĂVARĂ ÎN MUSCEL, Prof. Toma Crinuța Florinela, Liceul cu Program Sportiv, Câmpulung, Argeș	50
25. Săptămâna fructelor și legumelor, Prof. Puiu Mihaela Lorena, Liceul Tehnologic Auto Câmpulung, Argeș	53
26. Învățarea centrată pe elev : ADAM LAURA-MIHAELA, PROFESOR COORDONATOR: PUIU MIHAELA –LORENA, LICEUL TEHNOLOGIC AUTO, CAMPULUNG, ARGES	53
27. MUZEUL – INSTRUMENT DE ÎNVĂȚARE: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI, Neferu Oana Loredana, Liceul Tehnologic Auto, Câmpulung	56
28. PENTRU TINE MAMĂ, Crasan Ștefania, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Câmpulung Muscel, Prof.coord. Simionescu Laura.....	59
29. CEL MAI BUN! Stăvaru Andra, Școala Gimnazială Theodor Aman, Câmpulung Muscel,.....	63
30. UMILINȚA DOARE, Păcuraru Prințu Vali, clasa a V-a, Școala Gimnazială I.C.Lăzărescu, Țițești, Argeș, profesor coordonator Turbureanu Georgiana Carmen	66
31. UN OCHI RÂDE ȘI ALTUL PLÂNGE, Becheș Antonia Ștefania, clasa a III-a, Palatul Copiilor Râmnicu Vâlcea, Profesor coordonator Turbureanu Silvia.....	66
32. FIȘĂ DE LUCRU- VINE IEPURAȘUL, Educator Mincă Denisa Valentina, Grădinița cu Program Prelungit Popești Leordeni, Grupa mare C – Steluțe	67
33. FIȘĂ DE LUCRU- VINE IEPURAȘUL, Educator Mincă Denisa Valentina, Grădinița cu Program Prelungit Popești Leordeni, Grupa mare C – Steluțe	68
34. ABUZURILE ȘI VIOLENȚA DISTRUG ȘANSA, EDUCAȚIA O ÎNTREȚINE, CREÂND VIITORURI, Becheș Antonia-Ștefania, Clasa a III-a, profesor coordonator Turbureanu Silvia Palatul Copiilor Municipiul Râmnicu Vâlcea.....	72
35. FLOAREA SĂNĂTĂȚII, Mailat Alice, Prof. Școala Gimnazială Theodor Aman Câmpulung Muscel.....	73

Astăzi, la începutul mileniului trei, când viața individului a devenit mai complicată, când știința și întreaga societate au evoluat, educația pentru sănătate se impune ca o necesitate și devine o condiție esențială a educației unei națiuni civilizate. Fiind profesor de fizică și chimie, mi-am permis să încerc să concep un astfel de proiect. Ași dori să implic și profesorii de informatică și de educație fizică și sport la acest proiect.

Proiectul: "Mens sana in corpora sano" își dorește să promoveze cunoștințele corecte privind diferite aspecte ale sănătății și formarea de atitudini și deprinderi indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. Totodată acest lucru poate fi realizat printr-o implicare a noastră tuturor în vederea educării oricărui elev, de formare a unui stil de viață sănătos.

Dreptul la sănătate, la dezvoltare fizică și psihică armonioasă constituie unul din drepturile fundamentale înscrise în Convenția cu privire la Drepturile Copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la data de 29 noiembrie 1989. Școala i-a învățat dintotdeauna pe copii cum să se poarte în societate și natură, cum să se raporteze la ceilalți semenii, dar și la darurile pe care divinitatea le-a facut omenirii - cel mai important dintre acestea fiind însăși viața .

Diftonul „ Mens sana in corpore sano” sintetizează o întreagă filosofie a educației pentru sănătate fizică, morală și spirituală. Cu aceasta educație au fost și rămân deopotrivă datoare familia și școala.

Niciodată nu este prea târziu să reduci sau să elimini comportamentele care dăunează sănătății ca să îți schimbi viața în bine, dar cu cât o faci mai repede cu atât mai bine. Școala , prin autoritatea morală pe care o are, este un loc ideal pentru transmiterea acestor cunoștințe de educație pentru sănătate și de-a lungul timpului i-a învățat și îi învață pe copii cum să se poarte în natură și în societate, cum să se raporteze la ceilalți semenii, cum să trăiască frumos, demn și sănătos .

Proiectul se desfășoară în toate instituțiile partenere.

Lucrările proiectului sunt strânse în această revistă anuală electronică.

Revista este avizată în 2017 și reavizată în martie 2022

COLECTIV DE REDACȚIE

Pestrițu Angela , Școala Gimnazială Nr.1, Poienarii de Muscel

Diniță Lăcrămioara, Liceul Tehnologic Auto, Câmpulung Muscel

Crîmpiță Cristina, Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Muscel

Popescu Steluța, Școala Gimnazială Nanu Muscel, Câmpulung Muscel

Stănescu Iustina, Colegiul I.C.Brătianu, Pitești

SĂ PROMOVĂM IA MUSCELEANĂ

Mari și mici elevii ai Școlii Gimnaziale Poienarii de Muscel, director Ionuț Cristian BURHAN și părinții lor, elevi ai Școlii Populare de Arte Pitești sub coordonarea Doamnei Andreea Izabela ION, viceprimarul comunei Poienarii de Muscel George POPESCU, membrii Grupului Folcloric Mixt Miorița Jugur – coordonat de Eliodor Sîrboiu, se pregătesc de Parada portului popular care are loc la Mioveni.

FRUNZĂ VERDE PĂPUȘOI

***Rada Ana Maria , Cîcetoiu Eduard și Petre Ștefania, Clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Nr.1
Poienarii de Muscel, Profesor coordonator Pestrițu Angela***

Frunză verde păpușoi
Ce frumos e-acum la noi
Căci zăpada s-a topit,
Și primăvara a venit.

Peste tot e numai soare,
Și pe câmp, numai tractoare.
Se îmbracă glia iară,
Rodul să ni-l dea în vară,

Cu grâu frumos și aurit,
Că noi îl îngrijim de mic
Și roade multe ne va da,
De știm bine a-l lucra.

Chiar acum din crâng venii,
Și c-o veste buna!
Iarăși e concurs, copii;
Merg și eu, și tu să vii,
Mergem toți împreună.

Vrei programa, lămurit?
Să caut puțin stai.
Erika, un solist vestit,
De printr-alte școli venit,
Va cânta la noi din nai.

Martie, martie, Mărțișor,
Tradiție și simbol
Și cu Floarea sănătății
Risipind negurile vieții.

Ș-am venit cu mic cu mare
Azi în ceas de sărbătoare
De Albert Einstein să vorbim
Pe 14 martie să-l sărbătorim.

Ca și numărul pi cel vestit,
Și Tabelul Periodic de chimiști iubit
Hai ce mai aștepți măi frate
Dă-i bice la activitate

PIAȚA CAPITALULUI

ELEV: PRAVĂȚ ADELIN

PROFESOR COORDONATOR: DUMITRESCU LARISA

LICEUL TEHNOLOGIC CONSTRUCȚII DE MAȘINI MIOVENI

Piața capitalului sau piața titlurilor de valoare apare în sec.XVI.

Principalele titluri de valoare sunt:

✓Acțiunile

✓Obligațiunile

Obiectul tranzacțiilor pe piața capitalului sunt titlurile de valoare (hârtii de valoare).

Ca expresie a participării la capitalul social al firmei constituite ca societate pe acțiuni, fiecare proprietar acționar primește un număr de acțiuni proporțional cu capitalul subscris.

Acțiunea este un titlu de valoare care atestă calitatea de proprietar a deținătorului ei asupra unei fracțiuni (părți) din capitalul social al firmei, respective din valoarea firmei.

Posesorii acțiunilor se numesc **acționari**, dețin dreptul de proprietate proporțional cu valoarea acțiunilor deținute, au dreptul la obținerea unui venit variabil care se numește – **dividend**

Clasificarea acțiunilor:

1. Nominative
2. La purtător

Acțiunea conferă deținătorului:

1. drepturi sociale:

- dreptul de a fi informat în legătură cu situația economico-financiară a firmei;
- dreptul de a participa la adunarea generală a acționarilor și la alegerea consiliului de administrație;

- dreptul de a participa la administrarea firmei și la controlul gestiunii acesteia.

2. drepturi patrimoniale:

- dreptul de a-și însuși o parte din profitul societății sub formă de dividend;
- dreptul de a obține o parte din capitalul firmei, în cazul în care aceasta este lichidată;
- în unele cazuri, suportă acoperirea pierderilor atunci când întreprinderea realizează o activitate necorespunzătoare.

Obligațiunile sunt titluri de valoare care atestă angajarea unui împrumut pe termen mediu sau lung, emitentul obligându-se să-l ramburseze într-un timp determinat și să plătească deținătorului, pe toată durata, un venit ferm (cuponul obligațiunii), indiferent de evoluția situației sale economico-financiare

Posesorii obligațiunilor se numesc **obligatari** (creditori).

Emitenții se obligă să ramburseze într-un timp determinat împrumutul și să plătească o dobândă anuală fermă(fixă), indiferent de rezultate;

	ACȚIUNEA	OBLIGAȚIUNEA
Conținut	Titlu patrimonial	Titlu de credit
Calitatea și rolul deținătorului în gestiunea emitentului	Coproprietar; drept de vot în adunarea generală	Creditor, nu participă la gestiune
Veniturile pentru titularul titlului	Dividende – depinde de mărimea profitului firmei și de cota de participare a acționarului la capitalul social al firmei	Dobânzi ferme, plătite în mod obligatoriu de emitent sub forma cuponului
Riscurile asumate	Plasament riscant: nu primește dividend în cazul în care firma nu realizează profit; pierderi când firma este lichidată.	Plasament cu risc redus sau zero
Durata	Există cât timp firma funcționează	Limitată, până la scadență

Formele pieței capitalurilor

Piața capitalurilor este spațiul economic în care se întâlnesc și se confruntă cererea și oferta de active financiare ai căror purtători sunt: emitenții de titluri – în calitate de vânzători și deținătorii de economii – în calitate de cumpărători

Oferta provine de la câteva mari categorii de agenți economici:

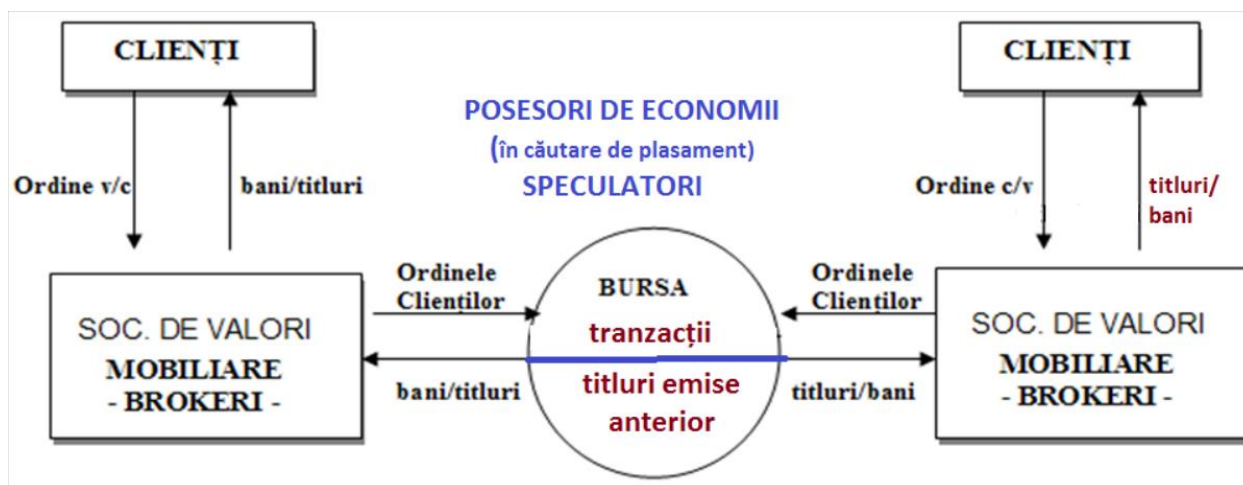
- Statul și colectivitățile locale
- Societățile comerciale private
- Firmele de stat
- Bancile și societățile private.

Cererea provine de la cei care economisesc și doresc să fructifice sub formă de plasament (investiții) financiare, prin achiziționare de titluri.

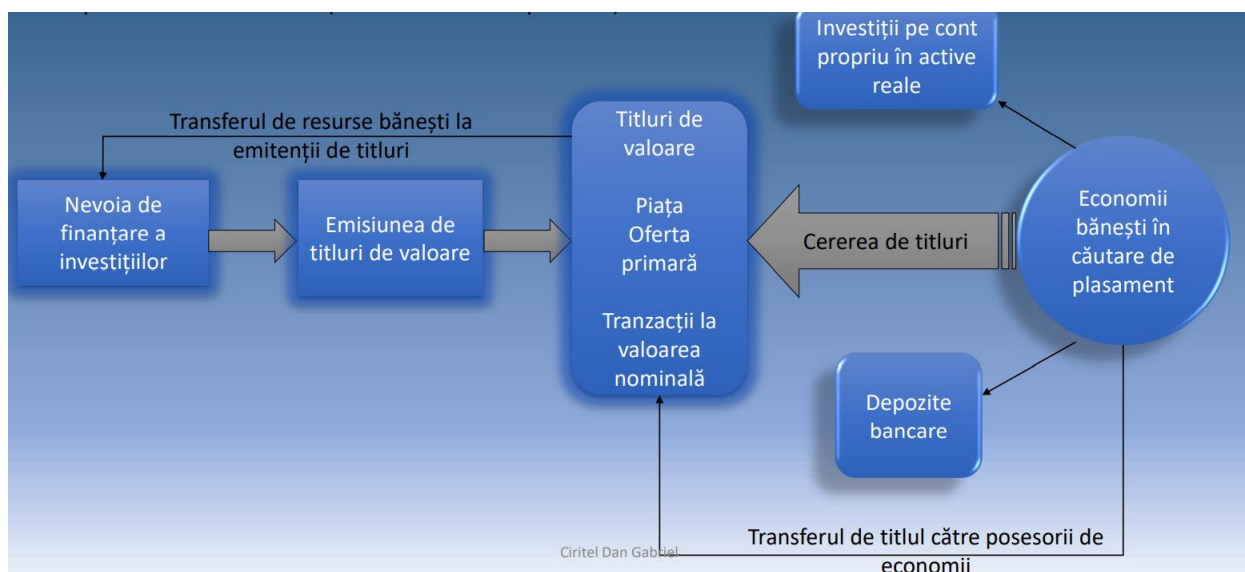
Structura pietei de capital:

- Piața primară de capital
- Piața secundară de capital

Piața primară a capitalurilor este cea pe care se vând și se cumpără titluri nou emise. Purtătorii ofertei sunt emitenții de titluri (în calitate de vânzători), iar purtătorii cererii sunt posesorii de economii (în calitate de cumpărători)

Piața secundară a capitalurilor este cea pe care se vând și se cumpără titluri emise anterior. Pe piața secundară purtătorii ofertei sunt deținătorii de titluri mobiliare în calitate de vânzători, iar purtătorii cererii sunt deținătorii de economii, cumpărătorii

Tranzacțiile de vânzare-cumpărare a titlurilor se efectuează nemijlocit de agenții de schimb(brokeri). Prețul de vânzare-cumpărare al titlurilor de valoare este oscilant, ca rezultat al confruntării dintre cererea și oferta de titluri.

Operațiuni pe piața de capital:

1. La vedere : sunt operațiunile în care transmiterea titlurilor de valoare, de la vânzător la cumpărător, și plata acestora se realizează fără amânare(într-o singură rundă), la vedere la cursul zilei, adică imediat cu încheierea contractului.
2. La termen:se efectuează în două runde: în momentul încheierii tranzacției se convine asupra numărului de titluri și asupra cursului, urmând executarea contractului ulterior, la scadență (numită zi de lichidare). A

Aceste operațiuni sunt speculative:

1. vânzătorul este speculator à la basse („bear” la Bursa din New York): mizează pe scăderea cursului titlurilor oferite până la termen.În acest caz le cumpără la cursul mai mic, oferindu-le cumpărătorului la cursul mai mare.
2. cumpărătorul este speculator à la hausse („bull” la Bursa din New York): mizează pe creșterea cursului titlurilor cumpărate până la scadență , urmând să le primească de la vânzător la cursul convenit mai mic și să le valorifice la prețul mai mare

Rolul bursei de valori

Bursa de valori este una din cele mai importante instituții ale economiei de piață, un segment al pieței financiare, o piață secundară organizată, transparentă și supravegheată pe care se încheie tranzacții referitoare la valori mobiliare, derivate ale acestora, bani.

Bursa de valori este o instituție înființată pe bază de lege și supravegheată de stat

Bursa de valori poate mijloci tranzacții și cu valute și metale prețioase.

Indicele Dow-Jones

Cel mai edificator indice determinat de bursele de valori mobiliare este Indicele Dow-Jones. Se calculează de către toate bursele și este considerat drept un barometru al mișcării cursurilor pe principala bursă din Wall Street: New York Stock Exchange.Indicele reflect evoluția activității ramurilor în care funcționează principalele 30 companii americane cotate la această bursă. Dacă companiile au dificultăți, indicele scade și invers crește.

BULLYING-UL

Nume:Gheorghita

Prenume:Anca Flavia Maria

Clasa:6E

Profesor coordonator:Marilena Mihalcea

Functia didactica:Profesor de educatie muzicala

Scoala:Gimnaziala „Mircea cel Batran”

Bullying-ul exista dintodeauna in societatea umana, chiar daca nu exista un cuvânt explicit pentru asta.

Fenomenul acesta creaza multe depresi fizice si psihice.Asta se petrece la scoala si in afara scolii ,acasa.

Si eu am trecut prin multe situatii prin care mi-a fost foarte greu sa ies din impas.Uneori cred ca oriunde as fi sunt in plus.La scoala la momentul actual se creaza multe grupulete de care te feresti atunci cand iti aduci aminte ca ei te agreseaza verbal sau chiar poti ajunge victima lor la orice atac fizic.

Bullying-ul nu are o traducere exacta,dar ea are fixactiuni precum violenta verbala si non-verbala,abuz emotional ,excludere,batjocorie si umilire sau tachinari care se pot transforma in inbranceli care pot ajunge la atacuri intre oameni.

Bullying-ul poate face anumite persoane sa depresie,atacuri de panica sau de inima,lesinuri sau chiar infarcturi.

Sincer,nici nu cred ca exisa o solutie valida pentru rezolvarea acestui fenomen.

Copiii fiind principali factori agresati si hartuiti trebuie sa invinga momentul cand trebuie sa vorbeasca cu un psihologul.Multi cred in mitul acela,,psihologul te face de ras”,ci din contra specialistul te lasa sa te deschizi si sa scapi de toate rizidurile pe care le-ai creat de-a lungul timpului.

PRIVIRE GENERALĂ

ASUPRA FOLCLORULUI MUZICAL ROMÂNESC

TRĂSĂTUĂRI GENERALE ȘI SPECIFICE ALE FOLCLORULUI

DENISA CHIRILĂ, CLASA: A-VII-A, PROFESOR COORDONATOR : ELENA

MARILENA CHIRCIOAGĂ, FUNCȚIA DIDACTICĂ: EDUCAȚIE

MUZICALĂ, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN” PITEȘTI

Înțelepciunea sau știința folclorului este definiția termenului de „folklore”, un termen foarte des folosit atât în Anglia, Franța, România, Italia, cât și în Țările scandinave și slave.

În Germania termenul folosit este, „*Volkskunde*”, iar în Grecia se folosește termenul de „*Laografie*”.

La noi la români, se folosește acest termen de „*folklore*”, care doar prin simpla lui folosire știm că vorbim despre obiceiurile, tradițiile și credințele poporului român, despre bucuriile și dragostea românilor pentru folclor. Bogdan Petriceicu Hașdeu este cel care a adoptat acest termen în prefața „*La Etimologicum Magnum Romaniae*”, din 15 mai 1885.

Folclorul românesc datorită structurilor esențiale, dar și specificității fiecărei zone, are caracteristic o varietate neasemuită. În ceea ce privește creația corală, creația simfonică, creația vocal-sinfonică, dar și de operă, despre folclorul românesc se știe că a fost adaptat tuturor cerințelor creațiilor culte. Tot aici putem aminti despre prelucrările practice de către ansamblurile profesionale de muzică populară. Folclorul este prezent ca element de culoare cu melodii populare arhaice, colinde, cântece de joc, dar și latura hedonistă, ca element de divertisment.

Se pare ca datorită evoluării cercetărilor etnomuzicale, cât și prin aprofundarea acestora ,folcloriștii cercetători au reușit de-a lungul timpului să strângă documente din toate zonele etnomuzicale . Din moment ce solistul cunoaște trăsăturile tradiției cu caracter oral, acesta este nevoit să își aleagă melodiile și să se încadreze în trăsăturile specifice fiecărei zone.Doar așa interpretul poate face legătura între limbajul verbal și limbajul muzical, astfel încât să poată cânta fiecare melodie atât cu expresivitate cât și cu încărcătura emoțională specifică.

Dacă solistul își alege să interpreteze un cântec bătrânesc (baladă) sau o doină, ce aparțin unei anumite colecții, atunci este necesar să folosească mentalitatea oralității, să asculte cu mare atenție piesele din acea zonă folclorică, pentru a putea înțelege foarte bine elementele specifice zonei pe care el trebuie să o interpreteze . Culoarea timbrului trebuie să aibă un accent deosebit , tehnica interpretativă trebuie să fie impecabilă, iar atmosfera pe care trebuie să o creeze trebuie să fie una de vis.

Solistul trebui să se apropie cât mai mult cu putință de esența folclorului . Traducerea corectă din ortografia originală a cuvântului „folklore”,ar fi „*producțiile culese din folclor*”.Etimologia acestui cuvânt vine de la „folk”=popor și „lore”=știință.

Folcloristul este persoana care studiază folclorul îndeaproape

Folcloristica este știința care se ocupă cu studiul folclorului.

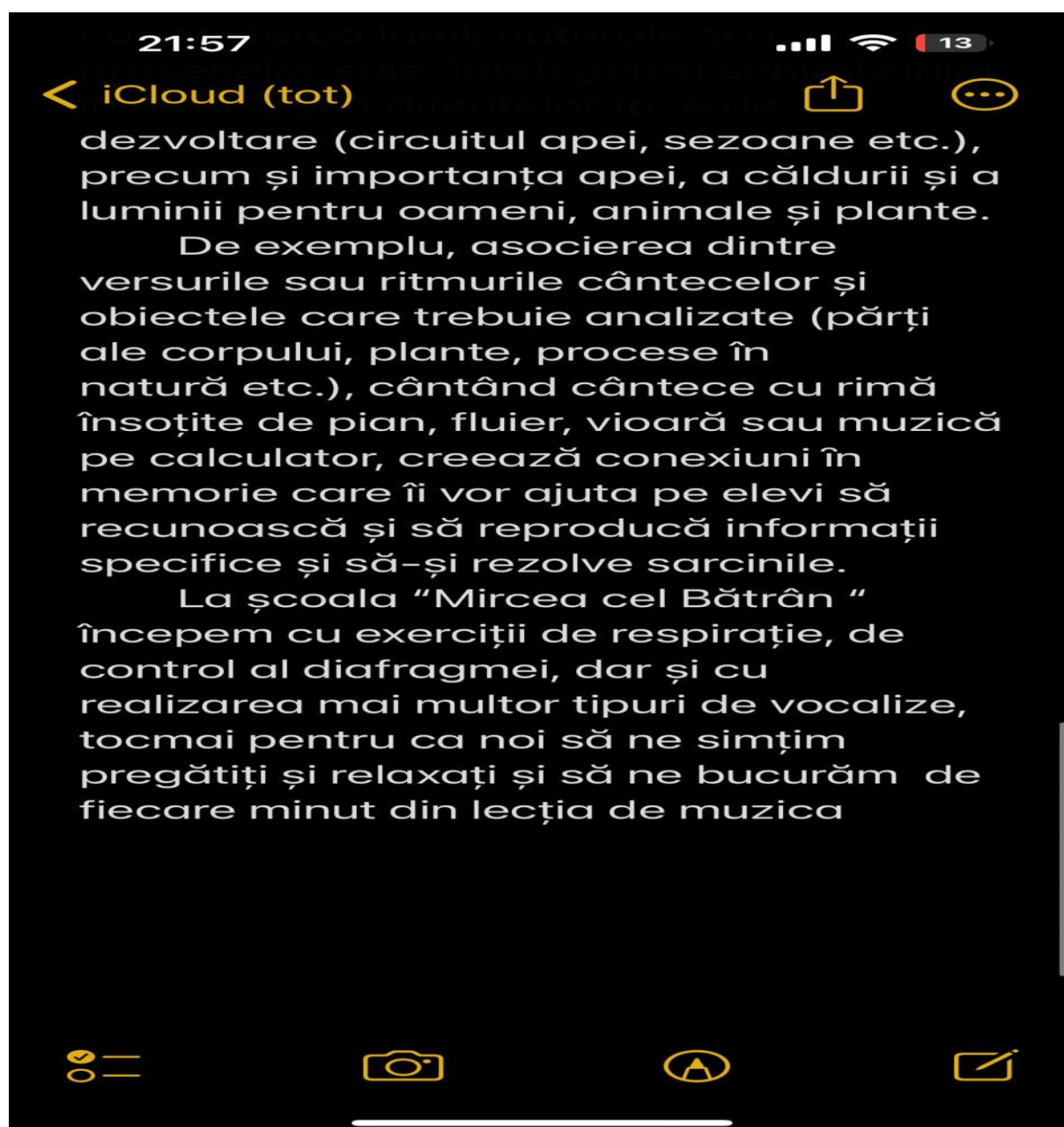
Folcloristica este considerată o știință nouă, care se ocupă cu prezentarea celor mai importante momente din viața poporului român, cu prezentarea credințelor, obiceiurilor, tradițiilor și superstițiilor poporului

„Voiam să cunosc pe român așa cum este dânsul în toate ale lui, așa cum l-a păsmuit o dezvoltare treptată de optzeci de veacuri, așa cum s-a strecurat el prin mii și mii de înrâuriri entice, topice și culturale”

BIBLIOGRAFIE

1. Asociația Folcloriștilor Argeșeni „Constantin Rădulescu- Codin” – „Caiete Folclorice” Arges XIX, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș, Comunicări și Materiale pe teme de Folclor, Etnografie și Etnologie, editura Alean, Pitești 2016.
2. Conf. Comișel, Emilia – “Folclor Muzical” , Editura Didactică și Pedagogică București- 1967, Ministerul Învățământului, Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu”- București.
3. Mazilescu ,Sorin „Studii Etnologice”—Publicistică asupra Etnozonei Argeș-Muscel, Editura Alean, Pitești, 2016.
4. Oprea, Gheorghe – „Folclorul Muzical Românesc” , Editura Muzicală ,București ,2002.

5. Stan-Cătălin, Iancu – „Doina și Balada”, Categori Folclorice Neocasionale Argeșene, Editura Alean , Pitești, 2016.
6. Stan-Cătălin, Iancu – „Univers Etnofolcloric și Etomuzical din Muscel și Argeș” , Editura Alean , Pitești, 2016.

Spațiul urban muntean: memorie colectivă și identitate la Pitești între 1866-1876

Elev: UDREA ALEXANDRA , Prof coordonator: OLĂRESCU LAVINIA ,

Colegiul I.C.Brătianu, Pitești

Spațiul urban muntean: memorie colectivă și identitate la Pitești între 1866-1876, tema aleasă spre cercetare, subsumează, prin spectrul său complex de analiză, geneza, rolul și caracteristicile unitare ale unui areal muntean aflat în permanența unei noi reconstituiri identitare până în pragul de maturitate atins prin sincronizarea cu aspirațiile Centrului, a națiunii, odată cu Războiul de Independență din 1877-1878.

Matricea-simbol al uriașului efort de menținere a ritmului economic, politic și administrativ față de Capitală și de spațiul civilizației occidentale îl reprezentase, la nivel periferic, *mahala*, decupaj teritorial-administrativ fundamental pentru înțelegerea conceptelor de „memorie colectivă”, „urbanitate” și „identitate”. Erau mai degrabă repere ale liantului dintre Centru și periferia munteană piteșteană, segmente peste timp și efecte ale durabilității amintirilor comune comprimate de comunități identificabile la nivelul ierarhizărilor sociale, alterității în raport cu noii veniți, fluctuantelor schimbări politice, provocatoarelor înnoiri mentale odată cu noile configurații teritoriale sau procesualității reîntregirii arealului său ca frontieră separatoare între oraș și sat.

În acest spațiu comunitățile locale piteștene au reprezentat în egală măsură unități microurbane, imagini contextuale ale puterii administrativ - teritoriale, reflexii, peste timp, ale unei sinteze majoritar rurale a tradiției românești inserate la nivelul organizării periferice argeșene.

Prin rememorare, locuitorii piteșteni și-au redescoperit istoria, experiență comparativă menită să atragă atenția promovării din partea Centrului, ca amintiri depănate, trăite, cadre creatoare ale unei identități-apartenențe la un teritoriu comun. Iar dacă se mai adăuga dimensiunea oficială a acestei memorii colective, așa cum s-a derulat prin amenajarea arhivei, atunci comunitatea tindea să-și individualizeze drumul, maturizându-și opțiunile de emancipare.

Memoria colectivă s-a inserat discret în procesul de trecere spre o lume nouă, desprinsă treptat de conservatorismul balcanic, oriental, o metamorfoză care trebuia să ducă spre modernitate, responsabilă cu legitimarea nașterii unui spațiu citadin al celor mai frumoase speranțe ale românilor. Se inserau, firească, în memoria lor, anii cei mai importanți pentru comunitate: anul 1859 care va duce la unirea Principatelor, 1860 anul abolirii privilegiilor și a titlurilor boierești, 1864, perioada de secularizare a averilor mănăstirești, a desființării clăcii și împărțirii a peste 2.000.000 de hectare la aproape 500.000 de familii de țărani, anul 1866, prin venirea unei dinastii prusace străine. Odată derulate amintirile, Centrul și-a alocat meritul de a le gestiona, în sensul fondării unei unități inextinguibile în jurul suveranului, patriei, religiei, spațiului lor de naștere.

Orașul se îndrepta spre sine, ca formator al identității comunitare printr-o nouă ipostază provocatoare, creatoare a unui discurs axat mai puțin pe spectaculozitatea ideologică arhitecturală, cât mai ales pe fixarea meticuloasă a normelor de conviețuire, de adaptare a noilor sosiți, de organizare administrativă a mahalalelor, lăcșurând sume uneori peste limita bugetului, în scopul întreținerii rolului său semnificativ economic și cultural, dimensiunii sale esențiale de matrice pentru fiecare comunitate sau individ.

Fenomenul urbanizării va însoți de fiecare dată acest drum de reconstrucție identitar, aici unde autoritățile administrative locale s-au străduit să risipească un număr de realități incontestabile ca igiena fizică sau insalubritatea habitatul muncitoresc, distanțele epuizante care despărțeau locuința de locul de muncă, drumurile fetide și lipsa grădinilor publice din cartierele populare. La toate acestea s-au adăugat igiena morală, precară, prin apariția femeilor de condiție ușoară, după cum aveau să fie înregistrate de către Primăria piteșteană prin agenții săi de pază. Ca puncte forte în rezilierea amprentelor de eliminare ale salubrității și creșterii taxelor s-au numărat ierarhizările străzilor și a piețelor după destinația lor, amplasările în zone izolate ale manufacturilor producătoare de materii prime pentru urbe, prezența unei legături facile între zonele productive și spațiile comerciale, preocupării pentru confortul edilitar, igiena publică sau conturarea zonei cimitirului orașului.

Căutarea identității va încuraja proliferarea a noi forme de constructe mentale, de la loialitatea față de patrie și domnitor, până la atitudinea îndrăznească de a se imagina într-un proiect de libertate supremă, în cadrul tinerei sale nații. Prin aceste „filtre” memoria individuală a devenit activă, selectivă și interogativă, integrând solidaritățile colective ale membrilor familiei, prietenilor, mediilor educative, religioase, ambientului mental și istoric al timpului său. S-au interiorizat normele de integrare social-economică, culturală și socială, știind deja că teritoriul, religia și limba națională sunt ancestrale, prin ele făcându-se legătura cu strămoșii spațiului urban, îndeplinind rolul comemorativ, de arhivare și recuperare a imaginii națiunii prin imaginea periferiei.

În această fluctuație de tradiție și reînnoire, orașul a reajustat de fiecare dată discursul de la Centru, modelându-l, pe coordonatele uneori tradiționaliste, sceptice, dacă ne-am gândi la încăpățânarea generațiilor mai vârstnice de a se deplasa numai cu diligența spre București, chiar dacă au apărut trenurile sau omnibuzurile odată cu darea în folosință a căii ferate București-Pitești, în 1869, de unde fondul său încă oriental, dar cu monumente și instituții onorante, gata a lua ochii unui călător străin.

Tradiția și modernitatea integrate implicit spațiului public și privat au reîntregit legitimitatea dialogului cu Centrul în jurul unei națiuni solidare, accentul deplasându-se pe identitatea centrală aptă să integreze nuanțele solidare periferice urbane și rurale. Atașamentele, sensibilele principii de viață formate în draga lor mahala, după numeroase generații, le maturizase atitudinea față Capitală, privind mult mai realist, mai sceptic, mai ironic, știrile mediatice, vizitele străinilor, diplomaților și ale suveranului. De aceea termenul de „modern” a ajuns să exprime contrastul dintre percepția pe care o aveau asupra existenței și epocii în care trăiau și tot ceea ce se întâmplase înainte - însăși istoria în întregul său. Arhitectura modernă, asociațiile civice, apariția presei - toate acestea au definit nu în afara trecutului, nici măcar împotriva acestuia, ci independent față de fila istorică care lua naștere în urbea lor, un nou spirit, o căutare, reflexivă a destinului urbei.

Vor ști să selecteze valoarea elitei, să se zbată pentru a atinge prosperitatea marilor aristocrați din Capitală, să se mândrească cu acea nobilă calitate de cetățean al Piteștiului, conștientizând cât de important este votul lor pentru păstrarea urbei lor ca loc privilegiat politic. Marea putere de a fi generoși a muntenilor își găsea rădăcina din convingerea că ajutorul dat semenilor le putea asigura garanția îndeplinirii obligațiilor de „bun creștin”. Era de altfel context care explicase de ce orașul piteștean s-a constituit, după 1866, într-un cadru propice edificator al memoriei colective periferice, purtând cu el simboluri ale alterității și identități locale comunitare. În acest cadru identitar se vor insera, printr-o sinteză omogenă, tradițiile istorice rurale proxime urbei, voința de a amprenta cursul istoriei naționale prin contribuțiile politice, sociale și militare ale voluntarilor și ajutorul oferit de către unitățile militare piteștene. Toate erau dovezi ale receptivității spațiului urban în realizarea idealului Centrului și rezultate al împlinirii sale ca destin identitar al timpului și mentalității de a fi împreună în același curs al istoriei.

Pentru evoluția orașului muntean ideologia înrădăcinării memoriei colective a trecutului local a jucat un rol esențial în conștientizarea apartenenței fiecărui cetățean nu numai la comunitatea, mahalaua de unde îi aparținea, cât mai ales la întregul corp al națiunii, prin mecanismele, strategiile de cultivare, din partea elitelor și instituțiilor centrale, unui cult sensibil pentru valorile civice formate de-a lungul interacțiuni cu Centrul și periferiile sale.

Nu mai puțin lipsită de contribuție s-a numărat receptivitatea și responsabilitatea asumate față de Capitală, prilej de transferare a acestui model periferiilor sale rurale. *Alteritatea* a devenit șansa de cunoaștere și de amintire a trecutului, a diferențierii mărcii identitare a fiecărei urbe. Rolul său în epocă va fi acela de explorare a resurselor specifice, locale și a tradițiilor, acțiune care justifică simțul *solidarității* individuale și colective, confirmând reușitul experiment al omogenei legături cu Bucureștiul și dislocarea tensiunilor interne locale. Memoria colectivă a surprins deseori această alteritate ca element de reevaluare a obiectivelor locale, o punte de construire a unui corp social omogen.

Identitatea urbană și-a regăsit locul și misiunea după îndelungate căutări și înrădăcinări în destinul colectiv al națiunii române, cu atât mai prețios pentru locuitorii generațiilor de la 1866, cu cât începea o „eră nouă” a schimbărilor politice și economice. Memoria colectivă fragilă altădată prin blocajele de comunicare Centru-periferie a implicat spiritul de solidaritate al sentimentului de a „fi împreună” al locuitorilor ei, într-o interogare permanentă a spiritului de civism și patriotism.

Orașul, ca patrimoniu, a devenit în epocă nu numai un spațiu al amintirii și al valorilor prezente, procesul de afiliere individuală sau de grup traducându-se printr-un act identitar de timp, spațiu, tradiție, valori și mentalități. Procesul de interiorizare și afiliere la o singură solidaritate a început prin familiarizarea locuitorilor cu versiunea elaborată și acceptată a unei memorii trăite, interiorizată, mai ales dacă au fost înrădăcinați aici sau născuți odată cu ridicarea târgușorului medieval de altădată.

Cei născuți în spațiul urban piteștean puteau fi ușor recunoscuți prin pecetluirea unei *conștiințe de mahalagii*, în timp ce noii veniți, asimilați, se vor diferenția, chiar prin *petițiile* înmânate autorităților orașului și sublinierea domiciliului de unde aparțineau. „Tentativele de memorie” ale trecutului au fost impulsionate în sensul solidarizărilor pentru viitor, mobilizării pentru liberate și egalitate, dacă am prelua numai îndemnul revoluționarilor români de la 1848.

Elitelor le-a revenit atunci, ca și acum, după 1866, rolul de a trezi aceste conștiințe latente muntene, într-un mod indiscutabil fervent, entuziasmant, prin manifestări retorice cu prilejul marile întâlniri cu populația piteșteană, prin abonamentele mediatice și literare puse la dispoziție, cărțile împărțite tinerilor școlari sau vizitele suveranului. Audiența oratorică va tonifia conștiințele, legându-le pentru totdeauna de memoria moșiei de la Florica, de patriotismul strămoșilor noștri, sau cutezantul spirit civic al claselor de mijloc. Memoria colectivă a acestor nuanțe de amintiri solidare cu Centrul a oferit o deplină legitimitate istoriei românilor, demnă de integrat, așa cum gândeau, cu atât de mult optimism, elitele, în marea familie europeană.

***FRUMUSEȚEA MUNTELUI CURAT cu Ioana Alexia, clasa a V-a, prof
coordonator DAVID ALINA ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA POPII***

***IARNA ÎN PĂDURE CU PAPUC IOANA clasa a V-a prof coordonator DAVID ALINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA POPII***

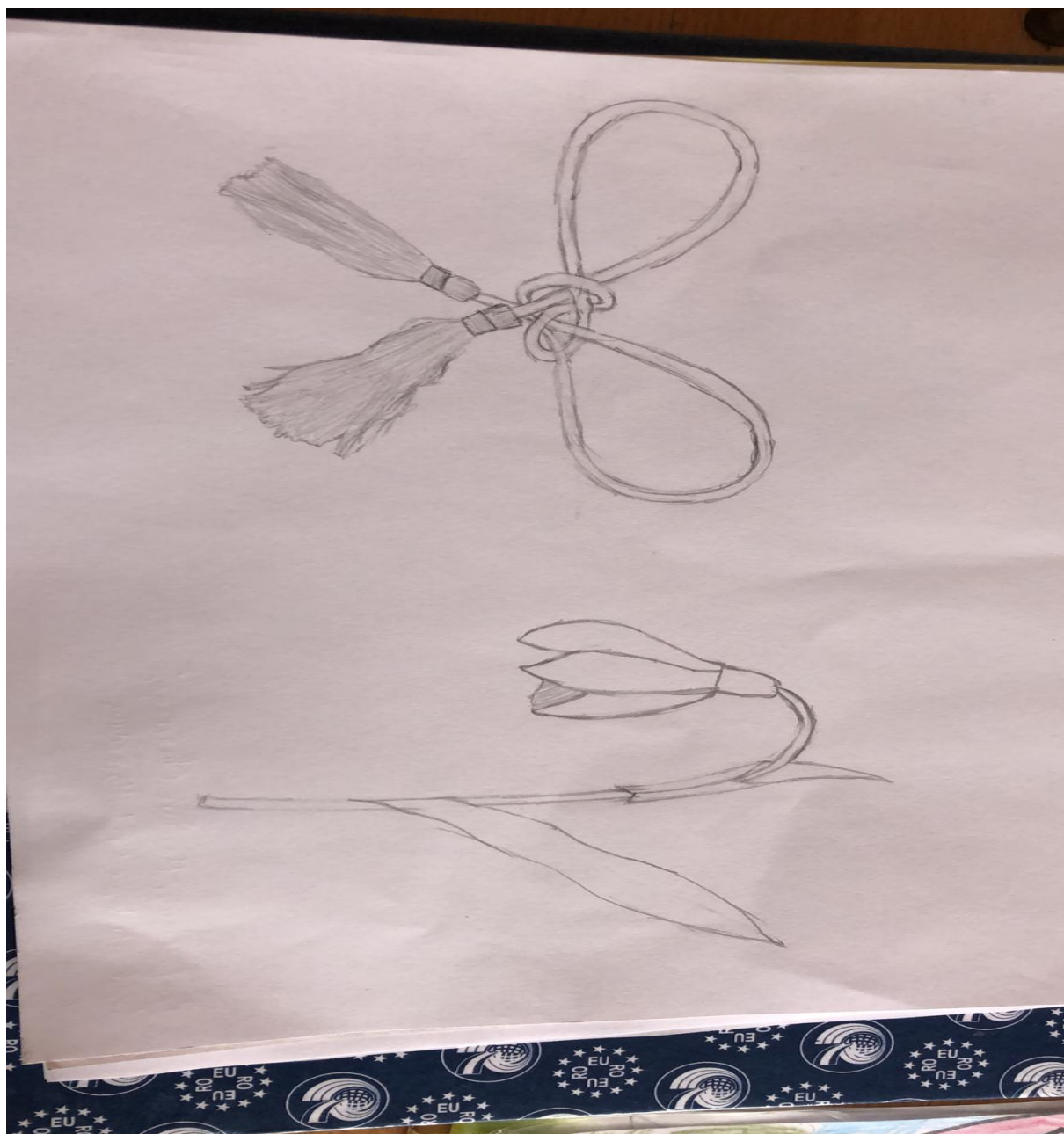

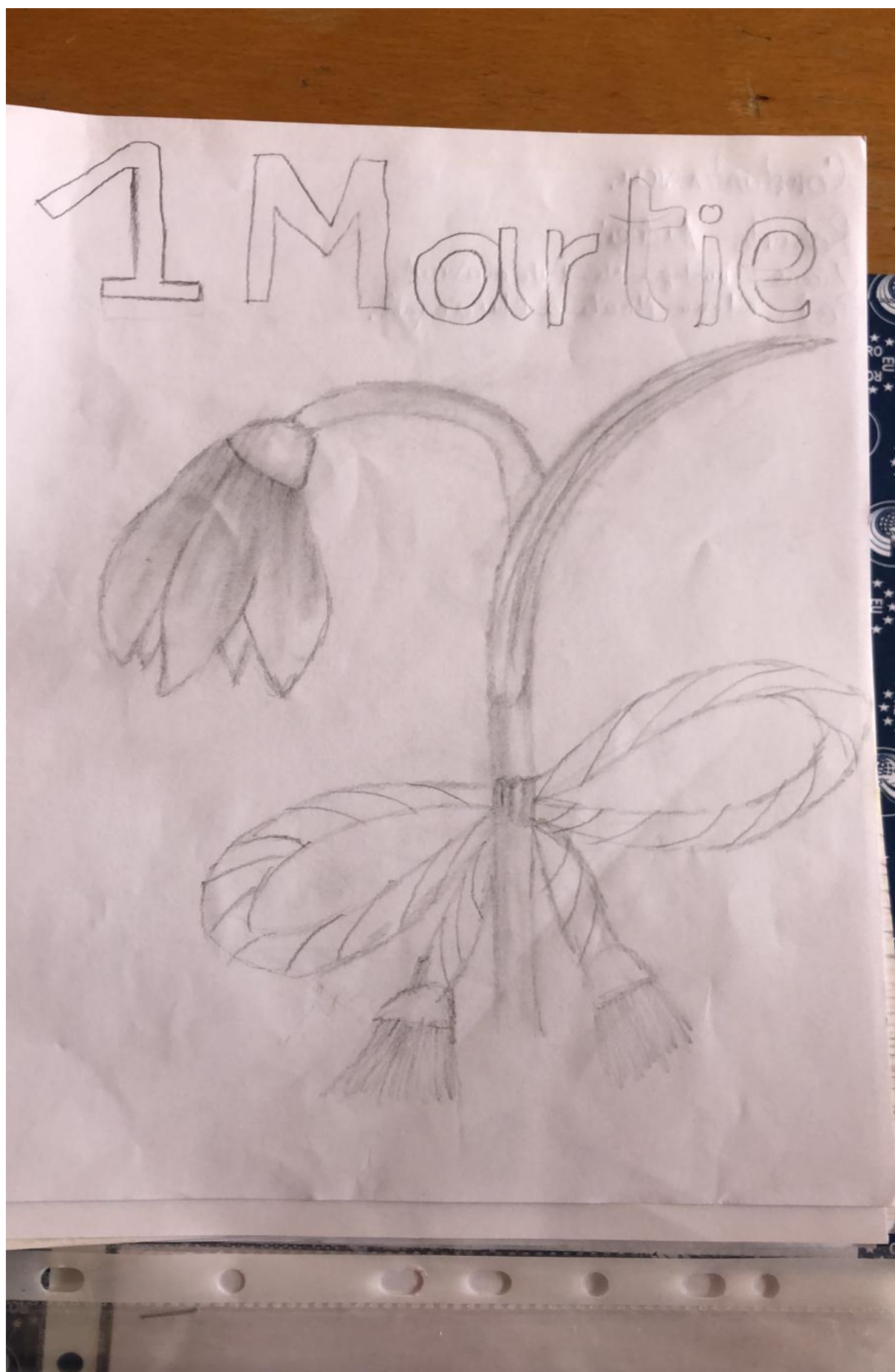
***MUNTELE cu MATEI ȘTEFANIA, clasa a V-a prof coordonator DAVID ALINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA POPII***

MĂRȚIȘOR , TRADIȚIE și SIMBOL cu Ciubuc Alesia Elena, Vărzaru Denis Andrei și Constantinescu Andrei , clasa a VIII-a de la Liceul Tehnologic Mărăcineni, Profesor Coordonator Chircioagă Elena Marilena

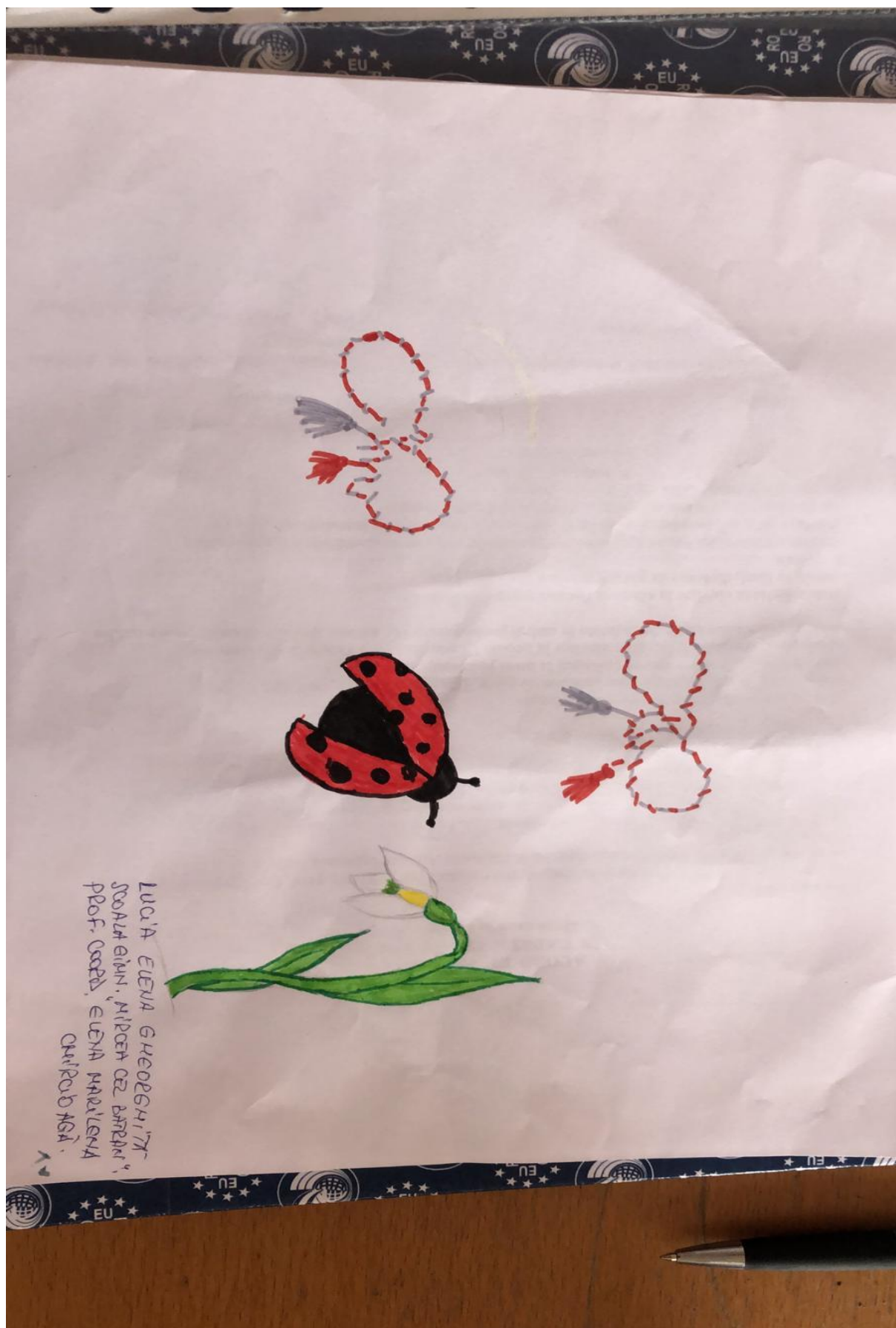

PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ cu Bădescu Elena, Ivașcu Maria și Flățilă Denisa, clasa a VI-a de la Liceul Tehnologic Mărăcineni, prof. coordonator Chircioagă Marilena Elena

LUCIA EUGENIA GHEORGHIU
ȘCOALA GIMN. "MILICA CEZ BĂRBULEȘ"
PROF. COORD. EUGENIA MARILESCA
CUIPUB AGĂ.

1. IMAGINEA FEMEII ÎN SOCIETATE

Stănescu Iustina Luminița, Colegiul Național I.C.Brătianu Pitești

1.1. FEMEIA LA SFÂRȘITUL SECOLULUI AL XVIII-LEA ȘI ÎNCEPUTUL SECOLULUI AL XIX-LEA

În societatea burgheză s-au făcut auzite și primele voci care revendicau drepturi egale pentru femei. Declarația Drepturilor Omului, elaborată pe baza dreptului natural în Franța și Statele Unite, a făcut ca și femeile să emită pretenția unor drepturi egale. Prin dezvoltarea activității de producție, locul de muncă și cel de domiciliu au devenit entități din ce în ce mai diferite. Societatea burgheză nu permitea femeilor să devină concurenți direcți în cadrul procesului de producție. Ele erau excluse de la multe decizii de ordin economic, politic și chiar privat. **Femeile aveau posibilități limitate de educație**, nu dispuneau de bunurile lor, nu puteau semna contracte și nici nu puteau să lucreze fără consimțământul soțului lor. În divorțuri și în hotărârile judecătorești cu privire la custodia copiilor, femeile erau dezavantajate în mod clar. În același timp, femeile care munciau primeau cele mai mici salarii și erau exploatate la maximum. Această situație generală a constituit sursa din care s-au născut primele revendicări publice pentru dobândirea de drepturi și posibilități egale pentru femei.

Codul Civil și legislația vremii tratau femeia ca pe o proprietate, nicidecum ca pe o persoană. În diferite împrejurări, în medii academice sau în parlament, o serie de bărbați s-au pronunțat pentru acordarea de drepturi femeilor, potrivit vremurilor respective. Astfel, Paul Scordăneanu se pronunța pentru ca legea să recunoască femeia deopotrivă cu bărbatul și în caz de divorț să țină seama de munca ei în familie; să lucreze, să intre în tribunal unde să aibă dreptul să apere procesele femeilor, să aibă dreptul la vot, să se înființeze ateliere unde femeia să învețe deosebite ramuri de profesii cu puterile ei [...]¹.

Franța - "Declarația drepturilor femeii și ale cetățenei". Femeile au jucat un rol important în procesele de schimbare socială din Franța secolului al XVIII-lea. Revoltele care izbucneau în Franța pe timpul foametei erau conduse în mod tradițional de către femei. Multe femei au luptat alături de bărbații lor pe baricade, în timpul Revoluției Franceze. Totuși, dorința lor de a fi considerate egalele bărbaților nu s-a împlinit. Femeile au rămas în afara drepturilor proclamate. Acesta a fost contextul istoric în care scriitoarea Olympe de Gouges a formulat "Declarația drepturilor femeii și ale cetățenei".

Fig.1. Olympe de Gouges

Documentul, inspirat din "Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului", este proclamat în anul 1789. Ceea ce este revoluționar în conținutul acestei Declarații este implicarea consecventă a femeii în formulările și articolele legii: "Femeia are dreptul să urce

¹ Cornelia Emilian, *Femeia în trecut și femeia în prezent*, în "Rândunica", an I, nr. 2, februarie 1893, pp. 49–54.

pe eșafod". La fel, "ea trebuie să aibă dreptul să se urce la tribună pentru a se adresa mulțimii". **Olympe de Gouges a trimis această declarație** Adunării Generale spre ratificare, dar a stat multă vreme neobservată prin arhive, nefiind inclusă pe lista oficială a documentelor vremii. Odată cu apariția mișcării feministe, ea a fost redescoperită și confirmată în statutul ei de document istoric unic și valoros.

În 1848, în localitatea Seneca Falls din statul New York (SUA), Elizabeth Cady Stanton și Lucreția Mott au organizat o conferință pe a cărei ordine de zi s-a aflat pentru prima dată discriminarea femeilor. Majoritatea femeilor de la acea întrunire se implicase deja mai înainte în mișcarea pentru drepturile negrilor. Mișcarea anti-sclavagistă ascute conștiința femeilor, care și-au dat seama că și ele erau discriminate.

O sărbătoare a femeilor, recunoscută internațional, dar fără a se preciza o zi anume, a fost hotărâtă încă din 1910, de Internaționala Socialistă reunită la Copenhaga. După primul război mondial, s-a fixat data de 8 martie pentru a sărbători "Ziua Internațională a Femeii", iar femeile au început din nou să militeze pentru drepturi egale și dreptul lor la vot.

După încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, atenția societății s-a concentrat din nou asupra familiei și maternității, soldații deziluzionați întorși din război trebuiau îngrijiți, scăderea ratei natalității trebuia compensată. De abia 60 de ani mai târziu au fost reluate ideile generației bunicilor noastre. **În anul 1977**, Adunarea Generală ONU a proclamat - printr-o rezoluție - Ziua Națiunilor Unite pentru Drepturile Femeilor și Pace Internațională. Următorul pas în instituirea unei zile dedicate femeii l-a constituit proclamarea, în 1975, de către ONU, a Anului Internațional al Femeilor și declararea perioadei 1976 - 1985 ca Deceniu ONU pentru condiția femeii.

În secolul al XX-lea, situația femeilor se ameliorează treptat. Acest lucru s-a întâmplat prin modificarea constituțiilor naționale și prin elaborarea unor declarații și documente internaționale². **În multe țări au fost desființate limitările juridice**, astfel încât femeile au căpătat acces la educație, la sistemul sanitar și au putut participa la viața politică. În ciuda acestor fapte, s-a văzut că drepturile femeii nu sunt întotdeauna garantate, indiferent de contextul cultural.

1.2. TRĂSĂTURILE FEMEII

1.2.1 Privire generală asupra trăsăturilor femeii

În secolul al XX-lea se manifestă o primă încercare de emancipare, atât a artei, dar și a statutului femeii, ce nu mai are doar rolul de a fi mamă pentru copii săi, o casnică sau doamnă cu statut social precar, ea poate fi model pentru pictori, poate deveni ea însăși artistă, i se oferă posibilitatea să fie egală, într-o oarecare măsură, bărbaților. Pe măsură ce femeile devin mai libere, ele pot să aibă acces la o educație potrivită, să se manifeste în aceleași domenii ca și bărbații, dar egalitatea lor nu este câștigată deplin, există până la mijlocul secolului al XX-lea modelul de urmat în societate potrivit căruia, după căsătorie, o femeie trebuie să renunțe la cariera sa și să devină casnică.

Artista **Berthe Morisot** (1841-1895) a fost o doamnă a impresionismului în plină formare, model pentru pictori importanți precum Manet, pictor de la care împrumută tonurile închise. Relația sa cu pictorul este una specială: ea este căsătorită cu fratele lui Edouarde Manet, Eugene, care îi lasă absolută libertate artistică. Nu același va fi și destinul surorii sale, la fel de talentată, care va renunța la pictură după căsătorie. Berthe Morisot este singura artistă care a participat la aproape toate saloanele impresionistilor, cu o singură excepție, în 1874, când nu trimite lucrările în termenul dat.

² Alin Ciupală, *Femeia în societatea românească a secolului al XIX-lea: între public și privat*, București, Editura Meridiane, 2003..

Înainte de 1860, Morisot a pictat subiecte, în conformitate cu școala Barbizon. Picturi precum *Cradle* (1872), în care ea a descris tendințele actuale de mobilier de pepinieră, unde reflectă sensibilitatea ei la modă și publicitate, ambele din care ar fi fost evidente pentru publicul ei de sex feminin. Lucrările ei includ peisaje, portrete, stările din grădină și scene de plimbare cu barca. Cu toate acestea, mai târziu în carieră, Morisot a lucrat cu teme mai ambițioase, cum ar fi nuduri. Este admirată de Edgar Degas și Puvis de Channes datorită stilului pictural de armonii delicate, cu acorduri argintii, cu tușele puse în toate direcțiile, tușe alungite care urmăresc forma, fără a prezenta precis conturul, pentru ca, ulterior, în cariera ei să folosească și divizionismul. *Stilul și tehnica* lucrărilor Morisot sunt aproape întotdeauna legate de redarea la scară mică. A lucrat în vopsea de ulei, acuarele, pastel și a schițat folosind diferite medii de desen.

Marie Bracquemond (1840-1916), o altă doamnă a curentului impresionistilor, nu a avut același destin: ea este introdusă în mediul artistic de către soțul ei, Felix Bracquemond, pictor de porțelanuri și grafician, captează admirația lui Edgar Degas, a lui Auguste Renoir și Edouard Manet, pentru ca în anul 1890 să renunțe definitiv la cariera ei în plină afirmare pentru a-și salva mariajul.

Aceste prezente feminine în spațiul francez al impresionismului sunt adesea uitate în istoria artei, deoarece lucrările lor au fost, de cele mai multe ori, eclipsate de artiștii impresionisti.

1.2.2. Femeia în lumea modei.

În a doua parte a secolului al XIX-lea, pictura și arta londoneză sunt marcate de o mișcare culturală extrem de interesantă și inovatoare, numită Frația Prerafaelită. Trei pictori foarte tineri și originali – William Holman Hunt, John Everett Millais și Dante Gabriel Rossetti – pun bazele unui curent cultural care își propune să valorifice și reinterpreteze teme și motive din literatura și din arta medievală și antichitatea greacă, încălcând regulile picturii academice și visând la o lume anterioară industrializării din epocă. Picturile lor inițial scandalizează opinia publică, sunt considerate urâte și indecente, deși aceste lucrări astăzi ne frapază tocmai prin delicatețea, luminozitatea și rafinamentul lor.

Vă invit să admirăm și să analizăm împreună picturile celor mai celebri artiști care au aparținut acestei mișcări: James Collinson, William Holman Hunt, John Everett Millais, Dante Gabriel Rossetti și alții.

Vom descoperi în aceste lucrări teme extrem de diverse – de la viața cotidiană, probleme sociale, la teme biblice reimaginate; de la portrete feminine elegante și nostalgice, la teme celebre din legende și literatura engleză.

Ne vom concentra asupra modei prerafaelite, pe care doamnele din lumea artistică și cosmopolită au lansat-o, pe extraordinara influență pe care arta a avut-o asupra emancipării doamnelor din epocă. Costumul nu mai este doar decorativ, marcă a stării sociale, ca până atunci, ci începe să semnifice libertatea pe care femeile vremii reușesc să o câștige treptat; libertatea de mișcare a unor doamne care lucrează, creativitatea unor spirite curajoase și lejeritatea în viața de zi cu zi³.

³ Rebecca Rogers, *Learning to Be Good Girls and Women. Education, Training and Schools*, în Deborah Simonon (ed.), *The Routledge History of Women*, London & New York, Routledge, 2006.

Fig. 2. *The Holy Family*, James Collinson, 1878 Fig.3. *Bianca*, William Holman Hunt

Fig.4. *The Bride of Bethlehem*, William H. Hunt

Doamnele arătau grațioase și fragile, cu silueta de “ceas cu nisip” dată de corsetul stâns cu șireturi (până provoca leșin), cu fusta ca o floare așezată peste jupoane brodate, cu pălării ca niște coșuri cu flori și păsări. E interesant de comparat ceea ce se purta pe cap de către protipendadă, cu acoperișurile caselor înstărite, încununate de foișoare și cupole la fel de înalte și de pretențioase (de exemplu, CEC din București).

Revoluția Franceză și Imperiul napoleonian au adus gustul pentru simplitate care a avut un efect puternic asupra stilurilor. Atât bărbații, cât și femeile își tăiau părul foarte scurt, în genul împăraților romani, sau femeile își înnodau părul în stilul femeilor din Grecia antică, cu bucle scurte încadrând fața. Se mai purtau în continuare perucile colorate. Spre deosebire de moda victoriană, doamnele adevrate ale curentului estetic renunță la crinolină, corset, pantofi cu toc și încep să semene mai mult cu picturile și sculpturile din antichitate, învăluite de materiale

bogate, cu bijuterii fluide și talia înaltă. Se spune chiar că, la anumite curți, dimensiunea taliei indica statutul social. Abia când doctorii au atras atenția că această practică este o adevărată amenințare pentru sănătatea femeilor, au apărut corsetele cu un design mai permisiv⁴.

Către anul 1880, părul din față forma un fel de franjuri de zuluți frizați, iar după 1890, venea pieptănat peste un suport care forma o cunună amplă în jurul feței și prins la spate, rotit ca un melc. Buclele, zuluții și onduleurile au un aspect foarte natural, se obțineau cu ajutorul drotului sau al fierului de ondulat, inventat de coaforul francez Marcel Grateau în 1870.

Apariția primelor fabrici de confecții produc primele veșminte "unisex", mai ales pentru sport, unde blugii și salopeta devin simboluri ale democrației. Austriacul Levy Strauss s-a îmbogațit furnizând căutătorilor de aur din SUA haine de lucru din pânză groasă, albăstrită, ca și cămășile țărănilor francezi, importată chiar din Franța, de la Nîmes, de unde vine numele de numele american al blugilor, "denim"⁵.

1.2.3. Femeia în societate.

Educația este ilustrată cel mai bine în societate. Diversele strategii și demersuri sociale și politice de transformare duc la schimbarea oportunităților și a vieților indivizilor, nu numai din perspectivă de gen, ci și de clasă, etnie, rasă. Educația se află în corelație cu resursele (materiale și simbolice) dar și de puterea (economică, politică, socială) și constituie un teren pe care se desfășoară atât forțe conservatoare, cât și forțe de schimbare socială⁶.

Prin intermediul educației, grupurile dominante își pot impune o anumită viziune și un anumit aranjament de gen, dar, în același timp, tot prin intermediul educației, grupurile dominate pot dobândi instrumente și pot crea strategii de schimbare socială. Accesul femeilor la educație a fost unul dintre primele deziderate ale mișcărilor femeilor. Se poate afirma că în majoritatea societăților bărbații au fost cei privilegiați în domeniul educației, iar femeile au fost, într-o măsură mai mică sau mai mare, în funcție de zonă și timp, excluse din demersurile educaționale și de instrucție⁷.

Înainte de introducerea învățământului public de masă, cei mai mulți bărbați și cele mai multe femei nu aveau acces la educație, aceasta fiind rezervată „elitelor”. Bărbații au beneficiat în număr mult mai mare și pe o perioadă mai îndelungată de timp de educație. De exemplu, în China și Grecia antice, ca și în zonele musulmane, școlile, academiile și instituțiile de învățământ erau adresate doar bărbaților⁸. Au existat încercări izolate de a introduce educația și instrucția de masă în Europa de vest în secolele al XVI-lea și al XVII-lea, de-abia la sfârșitul secolului al XVIII-lea și mai ales în secolul al XIX-lea în majoritatea statelor europene și în colonii au fost promulgate legi care prevedeau obligativitatea învățământului, indiferent de gen, clasă, etnie și rasă și s-a dezvoltat un sistem, mai mult sau mai puțin funcțional, care să asigure o educație minimă. De exemplu, în Prusia învățământul elementar a devenit obligatoriu în 1763, în Suedia în 1842, în Norvegia în 1848 și în Franța în 1882⁹.

În Moldova și în Țara Românească, Legea instrucțiunii din 1864 prevedea obligativitatea și gratuitatea învățământului primar pentru băieți și fete, timp de patru ani, între vârstele de opt și doisprezece ani¹⁰. În articolul 61, dispunea înființarea unui număr egal de școli de fete cu cel al școlilor de băieți, atât în mediul urban, cât și în mediul rural, și se precizau

⁴ Berchină Doina, *Moda pe înțelesul tuturor*, Ed. Paideia, București, 1999.

⁵ *Ibidem*.

⁶ Rebecca Rogers, *op. cit.*, p. 93.

⁷ Ștefania Mihăilescu, *Din istoria feminismului românesc. Studiu și antologie de texte (1929-1948)*, Ed. Polirom, Iași, 2006.

⁸ Pavla Miller, *Gender and Education Before and After Mass Schooling*, în Teresa A. Meade și Merry E. Wiesner-Hanks (ed.), *A Companion to Gender History*, Malden & Oxford, Blackwell Publishing, 2004, p. 131.

⁹ Rab A. Houston, *Literacy in Early Modern Europe: Culture and Education 1500–1800*, London, Longman, 1988.

¹⁰ Ștefania Mihăilescu, *op. cit.*.

cadrele pentru crearea învățământului secundar pentru fete, care însă includea numai cinci clase, față de cel pentru băieți, care cuprindea șapte clase și prevedea un număr mai restrâns de materii în cazul școlilor secundare pentru fete. Aceste diferențe în defavoarea învățământului pentru fete vor reprezenta un impediment în accesul lor la studii universitare și vor da naștere la multiple dezbateri și proteste.

Existența unui cadru legislativ nu însemna în nici un caz o educație egală și uniformă. Conținutul învățământului era diferit pentru fete și pentru băieți; familiile alegeau să trimită lașcoală în mod preponderent băieții, întrucât aceștia aveau șanse să beneficieze de pe urma instrucției mult mai mult decât fetele, ale căror roluri erau în general cele de soții și mame; oportunitățile de continuare a educației, dincolo de primii ani de școală, erau, *de jure* sau *de facto*, mult limitate în cazul fetelor – în Moldova și Țara Românească, de exemplu, învățământul superior nu era accesibil femeilor până spre finalul secolului al XIX-lea.

Încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și în prima jumătate a secolului al XX-lea, organizațiile femeilor din teritoriile locuite de români au pledat pentru emanciparea civilă și politică a femeilor: pentru acces la educație, la muncă, la diverse profesii din care femeile erau excluse, pentru dreptul de a vota și de a fi alese în forurile administrative și legislative. Mai ales din ultimele două decenii ale secolului al XIX-lea, demersurile mișcărilor femeilor și feministe au devenit din ce în ce mai intense și vizibile prin asociații cu participare foarte largă, legături inter-regionale, naționale și internaționale, petiții și memorii adresate ministerelor și parlamentului, conferințe publice¹¹.

La sfârșitul secolului al XIX-lea femeile nu puteau urma studii universitare în provinciile locuite de români. În Țara Românească și Moldova femeile nu aveau dreptul de a fi avocate, nu puteau deține proprietăți, nu puteau încheia contracte, nu se puteau prezenta în instanță și nu puteau îndeplini rolul de tutore pentru copiii lor. Discursurile revendicative ale femeilor și ale organizațiilor femeilor implicate în mișcările de emancipare au fost diferite și au mobilizat diverse strategii, uneori partinic-ideologice, dar cel mai adesea naționale și de construcție națională. Organizațiile femeilor din România au avut legături cu organizații similare din alte țări și au făcut parte din organizații internaționale ale femeilor¹².

1.2.4. Femeia actriță.

Artă a comunității, care e chemată să participe, spectacolul teatral a fost întotdeauna cel mai direct angajat în experiențele colective, în viața socială. Teatrul s-a născut și a evoluat de-a lungul timpului, în răgazurile de pace și de bunăstare. Latinii spuneau: „Când zângăne armele, muzele tac”, iar pictorul Țuculescu remarcă: „Artistul nu crează în vârtoarea vieții, ci pe marginea ei”¹³.

Marile imperii antice au cultivat mai cu seamă procesiunile destinate cultului zeilor. Teatrul, în înțelesul modern al cuvântului, a înflorit spectaculos în Grecia antică, în cetățile democratice în care oamenii aveau răgazul și interesul de a ridica pe plan artistic preocupările lor, figurate în legende transmise până atunci oral (de exemplu, Iliada și Odiseea lui Homer). Iată câteva exemple de femei care au învins concepțiile conservatoare.

Aglae Pruteanu (pe numele său de naștere Aglae Theodoru) s-a născut la 22 octombrie 1866 și a decedat la 28 martie 1941, a fost o actriță română, interpretă de mare sensibilitate în roluri din teatrul universal și dramaturgie românească. La Iași este admisă la Conservator la clasa profesorului și actorului Mihail Galino. S-a angajat ca actriță în 1886 la Teatrul Național din Iași, unde Aglae Pruteanu a jucat alături de Aristizza Romanescu, Grigore Manolescu și Agatha Bârsescu¹⁴. Din 1886 până în 1930, Aglae Pruteanu a interpretat numeroase roluri din dramaturgia națională și universală: Julieta, Ofelia, Desdemona, Nora, Anna Karenina, Sonia,

¹¹*Ibidem*.

¹² Rab A. Houston, *op. cit.*.

¹³ George Banu, *Impresionismul și elogiul apei*, Editura Nemira, București, 2011.

¹⁴ *Dicționar Enciclopedic de Istoria Artei*, vol. V, Ed. Enciclopedică, București, 2004.

roluri de protagonistă din *Mecbeth*, *Antoni* și *Cleopatra*, *Richard al III-lea*, *Fedra*, *Andromaca*, *Maria Stuart*, *Dama cu camelii*, *Chirița în Iași*, *Cinel-Cinel*, *Baba Hârca*, *Ovidiu*, *Fântâna Blanduziei*, *Vlaicu Vodă*, *Apus de soare*, *Viforul*, *Năpasta* și multe altele. Continuatoarea a școlii lui *Matei Millo*, *Mihail Galino* și *Grigore Manolescu*, *Aglae Pruteanu* a fost o actriță modernă în cea mai deplină înțelegere a cuvântului. Aceasta este înmormântată în Cimitirul Eternitatea din Iași.

În parcul Teatrului Național din Iași se află un bust cu chipul *Aglaei Pruteanu*, iar o sală de repetiții a teatrului ieșean a primit numele actriței.

Aristizza Romanescu (n. 24 decembrie 1854, Craiova – d. 4 iunie 1918, Iași) a fost o renumită actriță română, profesoară la Conservatorul de Artă Dramatică din București. Debutază în 1872, la teatrul din Craiova, în trupa cunoscutului cupletist *I.D. Ionescu*. A jucat pe scena Teatrului Național din Iași și a fost remarcată de primul director al Teatrului Național din București, scriitorul *Ion Ghica*, care i-a încredințat rolul principal din tragedia *Roma învinsă*, de *A. Parodi*, tradusă în versuri de *I.L. Caragiale*. Din 1877, a fost angajată la București de Societatea dramatică.

A studiat ca bursieră la Paris, împreună cu actorul *Grigore Manolescu*, partenerul ei. Revenită în România, *Aristizza Romanescu* a jucat pe scena Teatrului Național din București și a celui din Iași, în piesele *Ovidiu* de *Vasile Alecsandri*, „O scrisoare pierdută” și „O noapte furtunoasă” de *I.L. Caragiale*, „*Romeo și Julieta*”, „*Othello*” și „*Macbeth*” de *W. Shakespeare*, *Tartuffe* de *Molière*. Jocul ei s-a caracterizat printr-o plastică desăvârșită a mișcării, armonizată cu o voce cristalină și o dicție impecabilă. Mimica ei sugestivă exterioriza puternic emoțiile pe care sensibilitatea ei le trăia¹⁵. A fost profesoara unor mari actrițe: *Maria Ventura*, *Lucia Sturdza-Bulandra*, *Maria Filotti*, etc. și a apărut în primul film românesc, „*Independența României*”, realizat între 1911 și 1912.

1.2.5. Femeia în muzică

În perioada revenirii poeziei în artă, de la sfârșitul secolului al XIX-lea, când pictura impresionistă a devenit lumină și culoare, *Richard Wagner* a realizat în teatru de la Bayreuth visul spectacolului total, în opere inspirate din legendele *Nibelungilor*. Muzica sa „infinită”, cu sonorități cosmice, era completată de un decor redus la câteva platforme și perdele prin care circula lumina (proiectate de scenograful *Adolphe Appia*)¹⁶. În 1836 se căsătorește cu actrița *Minna Planner*. Călătorește mult, cunoscând principalele centre muzicale europene. În timpul unei agitate călătorii pe mare spre Anglia elaborează planul pentru opera „*Olandezul zburător*”. Soția acestuia interpretează vocal opera, prilej cu care va avea un succes răsunător în fața publicului. Aceași esențializare era urmărită de *Edward Gordon Craig*¹⁷.

2.IMAGINEA FEMEII ÎN SFERA PRACTICĂ

2.1, Emanciparea femeilor în impresionism.

„Prin muncă, femeia a străbătut în mare parte distanța care o despărțea de bărbat; numai munca îi poate garanta o libertate concretă” (*Simone de Beauvoir*). Primele încercări de emancipare a femeilor au luat naștere în secolul al XIX-lea. Până atunci, ele erau considerate ființe aproape invizibile în viața publică. Aveau multe îndatoriri față de familie și foarte puține drepturi. Se considera că femeile, pentru că nu aveau parte de aceeași educație ca bărbații, nu

¹⁵ Grigore Constantinescu, Daniela Caraman-Fotea, *Ghid de operă*, București, 1971,

¹⁶ Ana Buga, Cristina Maria Sârbu, *4 secole de teatru muzical*, București, 1999.

¹⁷ Ioana Ștefănescu, *O istorie a muzicii universale*, Vol. IV, București, 2002.

puteau profesa în anumite domenii. În România, le era interzis să practice avocatura, de exemplu, și până când o femeie nu și-a câștigat dreptul, în mod ironic, în instanță, să fie avocat (prin 1915), acest lucru nu s-a schimbat.

Într-o lume a bărbaților, unele femei și-au găsit totuși ocupație. În urmă cu un secol existau totuși meserii pentru femei, care au dispărut odată cu trecerea anilor. Femeile talentate puteau fi actrițe pentru piesele de teatru radiofonic. Acestea interpretau diverse personaje și aveau un rol deosebit în distribuție. Cu un scenariu elaborat și efecte sonore ce imitau zgomotele din natură, piesele de teatru radiofonic erau ascultate cu mare plăcere de oameni, pe vremea când încă nu apăruse televizorul.

Femeile matinale aveau o meserie mai puțin obișnuită, aceea de ceas deșteptător uman. Da, ați auzit bine, ceas deșteptător. Acum mai bine de un secol, oamenii care nu se împăcau cu orele matinale erau treziți de... femei! Acestea erau angajate special pentru a-i trezi pe ceilalți, utilizând diverse instrumente care făceau zgomot¹⁸. Și pentru femeile harnice exista o meserie potrivită: culegătoare de nuci. Pe vremea când nimeni nu auzise de unelte și utilaje moderne, nucile erau culese manual. În cazul pomilor înalți, femeile utilizau scări pentru a ajunge la crengile mai joase. În rest, așteptau momentul în care fructele cădeau în cantități mari și le adunau, sortându-le cu deosebită grijă. Dintotdeauna, femeile au fost pasionate de modă. Mesteșugul confecționării hainelor este unul dintre cele mai vechi și mai utile din istoria omenirii, apărut încă din secolul al XII-lea. Tocmai de aceea, o meserie des întâlnită în rândul femeilor din acea perioadă era cea de croitoreasă.

Acum 100 de ani, femeile îndemânate puteau fi operatoare de telefonie. Conexiunile telefonice se făceau manual, folosindu-se diverse fire care erau mutate cu rapiditate dintr-o parte în alta a panourilor. Astăzi, meseria de operatoare de telefonie nu mai există, întrucât a apărut telefonie mobilă, în care firele și cablurile au dispărut complet, oscilațiile fiind acum transmise direct prin aer, cu ajutorul unor antene foarte puternice, iar recepționarea sau retransmisia acestora se realizează prin intermediul mai multor relee.

Acestea erau meseriile femeii moderne a secolului al XIX-lea și reprezentau pentru doamnele din trecut nu numai o sursă de venit, ci și o recunoaștere a diverselor talente pe care acestea le dețineau. De atunci, femeia a evoluat, s-a emancipat, și-a schimbat radical viziunea asupra vieții și asupra rolului ei în societate. Femeia modernă este mult mai complexă și mai activă, are acces la resurse nelimitate de educație și niciun domeniu profesional nu-i este străin. Astăzi, ea poate avea orice job își dorește: manager, astronaut, medic, polițist, inginer, taximetrist.

2.2. Starea financiară a femeilor în secolul al XIX-lea

C. A. Rosetti, în 1852, spunea: ”Cer ca femeia să nu mai fie o proprietate și un bir ce dă neîncetat familia lenei și desfrânării, ci soția și răsplata cea mai mare a omului...” Prima măsură pe care ar fi trebuit s-o ia guvernul din acea perioadă a fost ”răspândirea instrucțiunii integrale”, care să dea femeii o profesiune, să nu mai depindă de bărbat și să iasă din sclavia acestuia¹⁹. Aflată în serviciu, angajată în sfera publică, femeia se află și acolo la dispoziția exploatatorului, care nu-i dă alt salariu decât strictul necesar spre a nu muri. Astfel, în societatea românească de la sfârșitul secolului al XIX-lea, munca nu le făcea independente femeii deoarece, modul în care era plătită această muncă nu le asigura independența economică.

În 10 februarie 1894, la Ateneul Român, are loc conferința cu tema ”Rolul economic al femeii române”, unde A. Popovici vorbește despre importantul rol jucat de femeia de la țară. ”Fără preget și fără pretențiuni, femeia de la țară este stâlpul casei, stâlpul statului român”, o

¹⁸ Octavia (Zoe E. Economu), *Despre frumusețe*, Tipolitografia Națională Ralian și Ignat Samitca, Craiova, 1891, p.37

¹⁹ Paul Scorțeanu, în Revista ”Femeia Română”, anul IV, nr. 220 din 1 ianuarie 1881

afirmație care pornește de la faptul că societatea românească era predominant rurală, iar economia gospodăriei țărănești reprezenta sursa principală de venit național²⁰.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, se înregistrează o stare de dependență a femeilor din clasele de mijloc de soții lor și o precaritate a independenței femeilor în sistemul muncii salariale. De adăugat și o altă dependență a economiei țărănești de munca productivă a femeilor, fiind greu de spus că veniturile femeilor erau pe măsura eforturilor depuse. Statisticile din 1908 arată că: din totalitatea românilor ocupați în producția economică industrială nici 1/8 nu sunt femei, în timp ce în alte părți ale lumii civilizate proporția era de 1/3, susține Eleonora Stratilescu²¹.

Principiul economic aplicat de femei în gospodăriile lor este acela că "în menaj ea are rolul unui ministru de finanțe" și principiul responsabilității "ministeriale" fiind aplicat și în cazul restrâns al căminului, unde femeia poate, prin priceperea sau neștiința sa, să aducă prosperitatea sau ruina familiei. Iată că fericirea ei, dar și a tuturor membrilor familiei, cade tot pe umerii femeii.

Se poate observa din analiza lucrărilor cu caracter memorialistic faptul că unele boieroaiice, care se implica activ în organizarea gospodăriilor, avea rolul de a inspecta bucătăria, starea de sănătate a familiei, dar și a grădinii. De exemplu, fiica Piei Bratianu, Sabina Cantacuzino, o lauda pentru faptul că a reușit să fie o minunată gospodină, chiar cu niște fonduri mai reduse: "cu veniturile lor restrânse, numai chibziunța ei făcea traiul așa de bun. Învăța bucătăria pe orice țăran și nicăieri nu se mânca așa de bine. Poamele și vinul erau domeniul tatei, laptaria, al mamei."

2.3. Rolul femeii în familie

Rolul de soție este unul special, femeia fiind considerată direct responsabilă de fericirea soțului ei, fericire pe care acesta din urmă nu o poate regăsi decât în confortul oferit de căminul îngrijit și pregătit de soție anume pentru el, pentru liniștea lui, departe de frământările lumii exterioare. Doar rămânând în cămin, o soție poate să-și protejeze soțul, să-i asigure acestuia odihna și regenerarea spirituală. Intensitatea purității și devotamentului femeii fac ca ea să reprezinte tineretea sufletului soțului său. Preocupările femeii față de cele ale bărbatului, fac ca ea să fie mai aplecată spre a-și menține sufletul senin și astfel ea poate să-și consoleze bărbatul și să-i îndulcească acestuia amărăciunile vieții.

Astfel, destinul bărbatului este strict dependent de existența femeii, mai întâi în calitate de mamă, și apoi ca soție. Când e mic, băiatul trebuie crescut de către mama lui, apoi, când acesta devine mare, femeia îi va fi alături, în calitate de soție, pentru a-i face viața mai ușoară. Bărbatul din cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea își dorește, mai presus de toate, o femeie care să-i îngrijească sufletul și chiar una care să se dedice totalmente, trup și suflet, acestei sarcini, o femeie care să devină o simplă prelungire a lui, care să se lase complet absorbită de el.

Această viziune o deducem destul de clar din prezentarea Sabinei Cantacuzino asupra împrejurărilor în care se căsătorește tatăl său, omul politic Ion Bratianu. Astfel, sunt subliniate condițiile ce se impun soției unui bărbat al cărui țel suprem este țara: soției i se cere sacrificarea necondiționată pe altarul gloriei soțului și a țării. Așadar, una dintre calitățile indispensabile femeii este iubirea necondiționată și devotamentul pentru bărbatul ei, după cum subliniază Sabina Cantacuzino cu referire la două femei model: Pia Bratianu și Maria Rosetti²².

Nu la fel vorbește despre o altă doamnă, Zoe Sturdza, soția liderului liberal, D. A. Sturdza: "Îl servi, căci era foarte strălucită în lume, semăna cu mama-sa mare, doamna Mavros,

²⁰ *Ibidem*.

²¹ Eleonora Stratilescu, Revista "Unirea Femeilor Române", anul IV, nr. 11, noiembrie 1912.

²² Sabina Cantacuzino, *Din viața familiei Ion C. Brătianu*, Editura Humanitas, București, 2013.

dar era și ajutată de o cultură literară bogată, izvorâtă din cunoașterea perfectă a limbilor franceză, germană, engleză, italiană". Sabina Cantacuzino critica dorința de a se amesteca în politică a doamnei Sturdza, care, în viața de toate zilele, nu era nici un sprijin, nici o tovarășă pentru soțul său. În casă, nu se ocupa de nimic, nu ajuta cu nimic și avusese o influență rea în creșterea copilului, pe care tatăl a fost obligat să-l trimită în Germania de la vârsta de 12 ani. Această critică este adusă tocmai femeii care nu se apropie de idealul de soție supusă și devotată soțului și căminului. Zoe Sturdza era, cel mai probabil, o femeie interesată mai mult de propria cultivare intelectuală, implicată atât în dispute literare, dar și politice, și care nu și-a făcut un ideal în viața din a fi soția și gospodină perfectă, conformă idealului epocii.

În cartea reginei Maria, se vorbește despre doamna P. P. Carp ca despre "o doamnă de o simplitate severă", care înfațișează "tipul vechi al bunei gospodine, însă de o vastă cultură și foarte citită, cum erau toate fiicele Mariei Cantacuzino". Esteremarcabil faptul că doamna Carp și doamna Sturdza sunt surori, amândouă fiind fetele Mariei Cantacuzino, supranumită, în acea perioadă, "soacra partidelor politice", tocmai datorită căsătoriilor acestor două fiice. Cele două surori aveau personalități diferite, fapt ce ne demonstrează că nu toate femeile sunt născute doar pentru a fi mame și soții, că aceste roluri nu sunt singurele vocații feminine. Acest dublu exemplu mai demonstrează și faptul că mentalitatea epocii despre natura și rolul femeii nu poate fi implantată în totalitate, și că exista exemple de eșuare a acestui model²³.

BIBLIOGRAFIE

1. Cornelia Emilian, *Femeia în trecut și femeia în prezent*, în "Rândunica", an I, nr. 2, februarie 1893, pp. 49–54.
2. Alin Ciupală, *Femeia în societatea românească a secolului al XIX-lea: între public și privat*, București, Editura Meridiane, 2003
3. Rebecca Rogers, *Learning to Be Good Girls and Women. Education, Training and Schools*, în Deborah Simonton (ed.), *The Routledge History of Women*, London & New York, Routledge, 2006.
4. Berchină Doina, *Moda pe înțelesul tuturor*, Ed. Paideia, București, 1999.
5. *Ibidem*.
6. Rebecca Rogers, *op. cit.*, p. 93.
7. Ștefania Mihăilescu, *Din istoria feminismului românesc. Studiu și antologie de texte (1929-1948)*, Ed. Polirom, Iași, 2006.
8. Pavla Miller, *Gender and Education Before and After Mass Schooling*, în Teresa A. Meade și Merry E. Wiesner-Hanks (ed.), *A Companion to Gender History*, Malden & Oxford, Blackwell Publishing, 2004, p. 131.
9. Rab A. Houston, *Literacy in Early Modern Europe: Culture and Education 1500–1800*, London, Longman, 1988.
10. Ștefania Mihăilescu, *op. cit.*
11. *Ibidem*.
12. Rab A. Houston, *op. cit.*
13. George Banu, *Impresionismul și elogiul apei*, Editura Nemira, București, 2011.
14. *Dicționar Enciclopedic de Istoria Artei*, vol. V, Ed. Enciclopedică, București, 2004.
15. Grigore Constantinescu, Daniela Caraman-Fotea, *Ghid de operă*, București, 1971,
16. Ana Buga, Cristina Maria Sârbu, *4 secole de teatru muzical*, București, 1999.
17. Ioana Ștefănescu, *O istorie a muzicii universale*, Vol. IV, București, 2002.
18. Octavia (Zoe E. Economu), *Despre frumusețe*, Tipolitografia Națională Ralian și Ignat Samitca, Craiova, 1891, p.37
19. Paul Scorțeanu, în Revista "Femeia Română", anul IV, nr. 220 din 1 ianuarie 1881
20. *Ibidem*.
21. Eleonora Stratilescu, Revista "Unirea Femeilor Române", anul IV, nr. 11, noiembrie 1912.
22. Sabina Cantacuzino, *Din viața familiei Ion C. Brătianu*, Editura Humanitas, București, 2013.
23. *Ibidem*.

---

²³*Ibidem*.

Albert Einstein

*Scarlat Oliver Nicolas, Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân-
Pitești, Prof. Marilena Chircioagă*

Albert Einstein s-a născut pe data de 14 martie 1879 la Ulm, în Germania, într-o familie de evrei nepracticanți fiul lui Hermann și al Paulinei Einstein. A decedat pe data de 18 aprilie 1955 la vârsta de 76 de ani New Jersey SUA.

A fost un fizician theoretician evreu, apatrid din 1896, elvețian din 1899, emigrat în 1933 în SUA, naturalizat American în 1940, profesor universitar la Berlin și Princeton. A fost autorul teoriei relativității și unul dintre cei mai străluciți oameni de știință ai omenirii.

În 1921 i s-a decernat Premiul Nobel pentru fizică. Cele mai multe dintre contribuții ale sale legate de teoria relativității restrânse care unesc mecanica cu electromagnetismul, și de teoria relativității generalizate. Din copilărie se manifestau tot mai clar înclinațiile sale către dispozitivele mecanice și modele fizice, precum și pasiunea și înțelegerea sa pentru matematică.

Alte contribuții ale sale include cosmologia relativistă, teoria caolarității, probabilitatea tranziției atomice, teoria cuantelor pentru gazul monoatomic, proprietățile termice ale luminii, teoria radiației, teoria câmpurilor unitare și geometria fizicii.

Cea mai cunoscută formulă al lui Einstein este $E=mc^2$ la puterea a doua, care cuantifică energia disponibilă a materiei. Pe această formulă se bazează atomistica, secțiunea din fizică care studiază energia nucleară.

Einstein nu s-a manifestat doar în domeniul științei. A fost un activ militant al păcii și susținător al cauzei poporului evreu. Einstein a publicat peste 300 de lucrări științifice și peste 150 în alte domenii.

În 1880 familia lui s-a mutat la Munchen, unde tatăl și bunicul lui și-au deschis un atelier de produse electronice.

În anul 1884 la vârsta de cinci ani, micul Albert a primit de la tatăl lui o busolă, care l-a fascinat, producându-i cum avea să declare mai târziu - "O impresie adâncă și de durată", inspirându-i dorința de a cerceta misterele naturii, dorință care îl va urmări toată viața.

La insistențele mamei, la 6 ani, Einstein a luat lecții de vioară și, deși nu era prea pasionat, interpreta cu plăcere lucrări ca "Sonata pentru vioară" a lui Mozart.

Dorind să-l îndrume către electrotehnică, tatăl său îl înscrie în anul 1888, la gimnaziul Luitpold din Munchen (astăzi acest liceu având numele lui). Einstein ura disciplina, rutina și modelul militar pe baza căruia funcționau școlile în acea perioadă, unde profesorii impuneau elevilor respect și supunere absolută. Mai târziu, în scrierile sale, sublinia faptul că, aici, gândirea creatoare era eliminată prin învățarea bazată pe memorarea mecanică și lipsită de imaginație.

De la Euclid, viitorul mare savant va înțelege raționamentul deductiv, ajungând ca la 12 ani să învețe singur întreaga geometrie euclidiană. În scurt timp va continua cu studiul calculului infinitesimal. Autodidact, Einstein învață mai multă acasă decât la școală. La numai 10 ani, Albert începe să studieze singur matematica și științele naturii. Încă de mic copil arătase interes pentru natura precum și abilitate în a înțelege concept matematice dificile. Era capabil să învețe mai mult de unul singur decât la școală. Metoda autodidactă, dezvoltată încă din copilărie, a continuat să îi folosească pe toată durata anilor de școală. Era captivat în mod real de fizică și filozofie.

La vârsta de 12 ani(1891) a învățat geometria euclidiană și la 15 ani rămâne la Munchen pentru a-și încheia anul școlar, în timp ce familia se mută la Pavia, Italia din cauze repetate ale afacerii. Dar după primul trimestru, își urmează familia la Pavia, părăsind școala.

În anul 1895 familia îl trimite la Aarau, Elveția pentru a-și completa studiile liceale și pentru a-și lua diploma necesară.

Spre deosebire de atmosfera prusacă din școlile din Germania, la școala elvețiană, profesorii respectau personalitatea elevilor și stimulau libertatea de gândire. Pentru Einstein, anii petrecuți în Elveția au contribuit la socializarea și exteriorizarea sa, deși avea un caracter introvertit și singuratic. Atunci și-a pus pentru prima dată întrebarea **“Cum ar fi dacă am putea să controlăm lumina și să călătorim prin intermediul acesteia?”**

La 20 de ani(1899), Albert își încheie cea mai mare parte a studiilor și cercetărilor care vor sta la baza teoriilor sale.

Anul miraculos al lui Einstein, când se dezvoltă Teoria Relativității, a fost 1905. În acest an, își da doctoratul la Universitatea din Zurich cu o teză asupra determinării dimensiunilor moleculare.

Cea de-a patra lucrare importantă publicată de Einstein “Asupra electrodinamicii corpurilor în mișcare” conține acelece avea să fie cunoscută mai târziu ca Teoria Relativității Restrânsă, una dintre cele mai celebre contribuții ale sale, în care demonstrează că teoretic nu este posibil să se decidă dacă 2 evenimente se petrec în 2 locuri diferite, au loc în același moment sau nu.

Einstein a avut și concepții religioase care au fost bazate pe cercetarea naturii **“Dacă există ceva religios în mine, aceasta este admirația fără limite față de structura lumii atât cât ne-o poate dezvălui știința”**

Pentru Einstein Dumnezeu și natura sunt același lucru. Religia și filosofia să constituiau un tot unitar cu contribuțiile sale științifice. El credea că moralitatea nu a fost dictată de Dumnezeu, ci de umanitate.

În ultima parte a vieții sale, Einstein a urmat o dietă vegetariană.

“Nimic nu crește șansa de supraviețuire(a umanității) pe Pământ mai mult decât viața vegetariană. Cu influența sa fizică asupra comportamentului uman, stilul de viață vegetarian ar putea influența în mod pozitiv soarta omenirii”

Din cauza unei boli netratate de o lungă perioadă de timp și refuzul lui de a se efectua o intervenție chirurgicală asupra arterelor cardiace, Einstein se stinge din viață în

1955 în urma unui atac de cord. Conform dorinței sale, marele savant a fost incinerat, iar cenușa lui a fost aruncată într-un râu necunoscut din New Jersey.

Înainte incinerării patalogul spitalului Priceton, Thomas StittzHarbeyi-a scos creierul, pentru a fi păstrat, fără permisiunea familiei, în speranța că în viitor se va descoperi ce l-a făcut atât de inteligent.

Învierea Domnului-Renașterea educației

Rebeca Daniela Voicu, Liceul Tehnologic Nr.1 Mărăcineni , Prof. Elena Marilena Chircioagă

Învierea Domnului sau Sărbătoarea de Paște este una dintre cele mai mari sărbători religioase ale anului care constituie fundația de bază a credinței și a Bisericii creștine. Fără Învierea lui Isus creștinismul nu s-ar fi răspândit și nu ar fi fost crezut, iar Biserica nu s-ar fi format, lumea rămânând păgână.

La câteva zile după intrarea triumfală în Ierusalim, Mântuitorul a fost judecat, chinuit și răstignit, a murit pe cruce și a fost pus în mormânt. După trei zile, duminica dimineața, El a Înviat pentru mântuirea neamului omenesc.

Sărbătoarea Paștelui simbolizează astfel bucurie, lumină și speranță. Credincioșii din întreaga lume primesc marea sărbătoare a Paștelui cu iubire, împlinire sufletească și veselie.

De asemenea, Sărbătoarea Paștelui este și un prilej de reuniune cu membrii familiei, când se lasă deoparte grijile și problemele de zi cu zi, iar gândurile se îndreaptă către fapte bune și recunoștință.

Tradiții și obiceiuri în dimineața zilei de Paște:

Cele mai multe tradiții și obiceiuri ale zilei de Paște se referă în principal la cinstirea cum se cuvine a acestei sărbători, la bunul mers al vieții și al treburilor, la sănătatea familiei și la sporul casei.

„În ziua de Paști, cum te scoli, să te uiți în cofa cu apă, că vezi bine peste an.,,

În mai toate zonele țării există obiceiul ca, în dimineața zilei de Paște, membrii familiei să se îmbrace în haine noi, curate și să meargă la biserică pentru a lua “paște”. Fiecare dintre aceștia trebuie să aibe ou roșu în buzunar. Astfel că, după ce vor ieși din biserică, vor ciocni tradiționalele ouă roșii în timp ce rostesc binecunoscuta formulă “Hristos a Înviat”, la care se răspunde cu “Adevărat a Înviat”. Se mai spune, de asemenea, că din primul ou ciocnit este bine să guste toată familia pentru a fi împreună întotdeauna. Acest ou trebuie spart de capul familiei, care îl împarte în atâtea bucăți câți membri are familia.

„La Paști cine merge la biserică să-și pună un ou roșu în sân, ca să fie totdeauna roșu la față.,,

Un alt obicei al zilei de Paște, care se respectă cu precădere la sate, este acela de a pune brazde de iarbă verde la intrarea în casă, după întoarcerea de la biserică. Fiecare membru al

familiei trebuie să calce pe iarba verde înainte de a intra în casă. Va fi astfel sănătos, voios și proaspăt ca verdeța ierbii.

„Se pune iarbă verde în trei locuri: la scară, la ușa de la intrare, în fața odăii de dormit. Când se întorceau de la Înviere călcau pe iarba verde, să fie sănătoși.,,

În unele regiuni din România există obiceiul conform căruia în dimineața zilei de Paște, până la răsăritul soarelui, oamenii se duc la râu sau la o apă din apropiere și se scaldă. Se vor curăța astfel de boli, răutăți, aruncături și făcături, iar peste an vor fi scutiți de boli, se vor face iuți, sprinteni, sănătoși și harnici.

În alte zone din România, după ce se întorc de la Înviere, toți membrii familiei se spală într-un vas cu apă în care se află, pe lângă apă proaspătă și curată, unul sau mai multe ouă roșii și câțiva bănuți de argint. Oul se pune pentru a fi roșii și sănătoși ca oul, iar bănuții ca să le meargă bine peste an și să aibe bani de ajuns.

„În ziua de Paști, dimineața, ne spălăm cu un ou roș și cu un franc în cană. Moneda închipuiește banii cu care Iuda L-a vândut pe Isus, iar oul cel roș sângele lui Hristos care s-a vărsat pe cruce.,,

De asemenea în anumite regiuni ale țării se respectă și tradiția conform căreia prima persoană care îți calcă pragul în ziua de Paște să fie un bărbat. În felul acesta vei avea spor și belșug în toate cele. Superstițiile zilei de Paște sunt pe cât de multe, pe atât de diverse și de surprinzătoare. Acestea se referă în principal la vreme, sănătate, noroc, spor și belșug.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

Petrescu Alisa Maria, Școala Gimnazială Mircea cel Bătrân , Prof. Marilena Elena Chircioagă

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători creștine. Indiferent de regiune, Învierea Domnului aduce obiceiuri dintre cele mai interesante. Paștele este și momentul în care ne curățăm casele și sufletele și devenim mai buni.

Câteva tradiții foarte îndrăgite sunt:

-Ouăle roșii-Înroșirea și ciocnirea ouălor roșii este cel mai răspândit obicei creștin de Paște. Acestea sunt nelipsite de la masa încărcată din zilele de Paște și reprezintă o încântare pentru toată lumea, însă mai ales pentru cei mici. Legenda spune că Maica Domnului a așezat un coș cu ouă lângă crucea Domnului, iar acestea s-au înroșit din sângele epicurat din rănilor Sale. Astăzi, pe lângă ouăle roșii, mulți creștini aleg și ouă încondeiate sau colorate, ca un simbol al renașterii, veseliei și primăverii. Ele se pictează și/sau decorează în mod tradițional, în Joia Mare din Săptămâna Patimilor. Acestea se ciocnesc în zilele de Paște, alături de urarea „Hristos a înviat!”, la care se răspunde cu „Adevărat a înviat!”.

-Lumina Sfântă-În noaptea de Înviere, credincioșii merg la biserică, de unde iau Lumina Sfântă. Uneori, folosind o lumânare special adusă de acasă, creștinii o aprind de la Lumina scoasă de părinte din altar. Aceasta simbolizează Învierea și biruința luminii în fața întunericului. Credincioșii păstrează restul de lumânare rămasă după slujbă și o aprind în timpul anului, atunci când au un mare necaz.

-Mielul-Multe familii servesc, la masa de Paște, carne de miel pregătit în diverse moduri, dar mai ales sub formă de friptură sau drob. Mielul consumat este simbolul Mântuitorului, care a fost sacrificat pentru a salva omenirea. În tradiția creștină, mielul de Paște este sacrificat încă din secolul al VII-lea.

-Pasca-Pasca este un preparat dulce, pregătit din aluat, brânză și stafide, fiind printre favoritele celor mici. În mod tradițional, era preparată de femeile din familie, care se adunau special pentru această activitate.

Superstiții de Paște

- La Înviere, trebuie să te îmbraci cu o haină nouă;
- În ziua de Paște, nu trebuie să dormi, deoarece restul anului vei fi somnoros și vei avea ghinion;
- Lumânarea de la Înviere se păstrează în casă, pentru a fi aprinsă în caz de calamitate naturală, boală sau supărări;

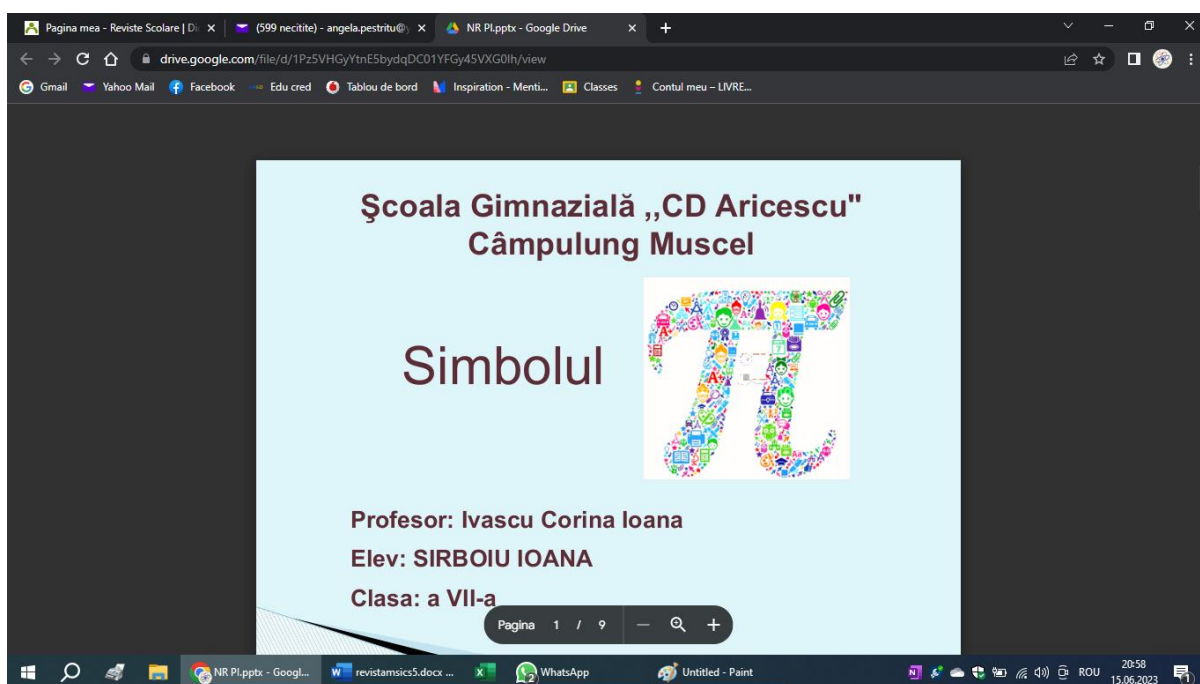
Tradiții și obiceiuri de Paște în Argeș:

Obiceiul era ca la miezul nopții, de înviere, la primul cântat al cocoșului, oameni însărcinați special, anunțau, prin diferite zgomote, pe credincioși, că Părăsemile (săptămânile de post) s-au încheiat și trebuie să vină la slujba de înviere. Atunci, toată suflarea satului, cu excepția celor foarte bătrâni, bolnavi sau copiii mici, se îndreptă către biserică. Tradiția cerea ca se îmbrace cu cele mai bune haine se spele pe față cu apă proaspătă în care se află un ou roșu sau un ban de argint. Mai există obiceiul ca odată ridicăți din pat, pentru a merge la slujba religioasă, toți membrii familiei trebuiau să calce pe un preș sau covor și nu direct pe

podea, în caz contrar ar fi suferit de usturime la tălpi tot anul. Odată terminate slujba, gospodarul venea cu lumânarea aprinsă, până acasă, pe care o stinge de grindă, afumând-o în formă de cruce. Primul lucru atins trebuia să fie ceva de metal, așa cum era clanța ușii sau un cuțit. Lumânarea era, apoi, păstrată cu mare grijă pentru a fi aprinsă în caz de calamități naturale: grindină, secetă, furtuni etc.

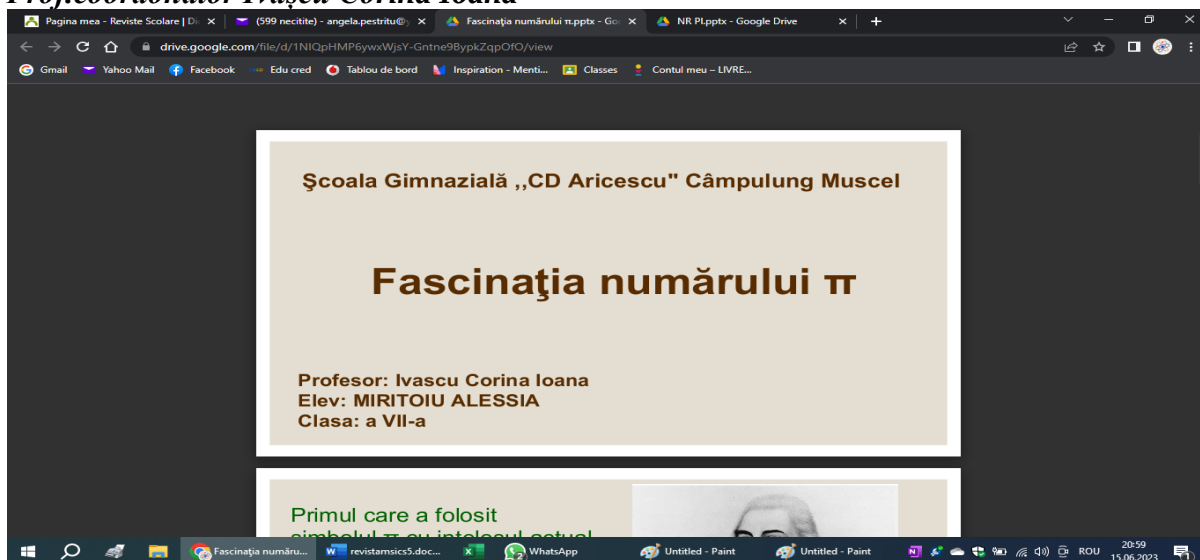
SIMBOLUL PI

*Sîrboiu Ioana, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel,
Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana*

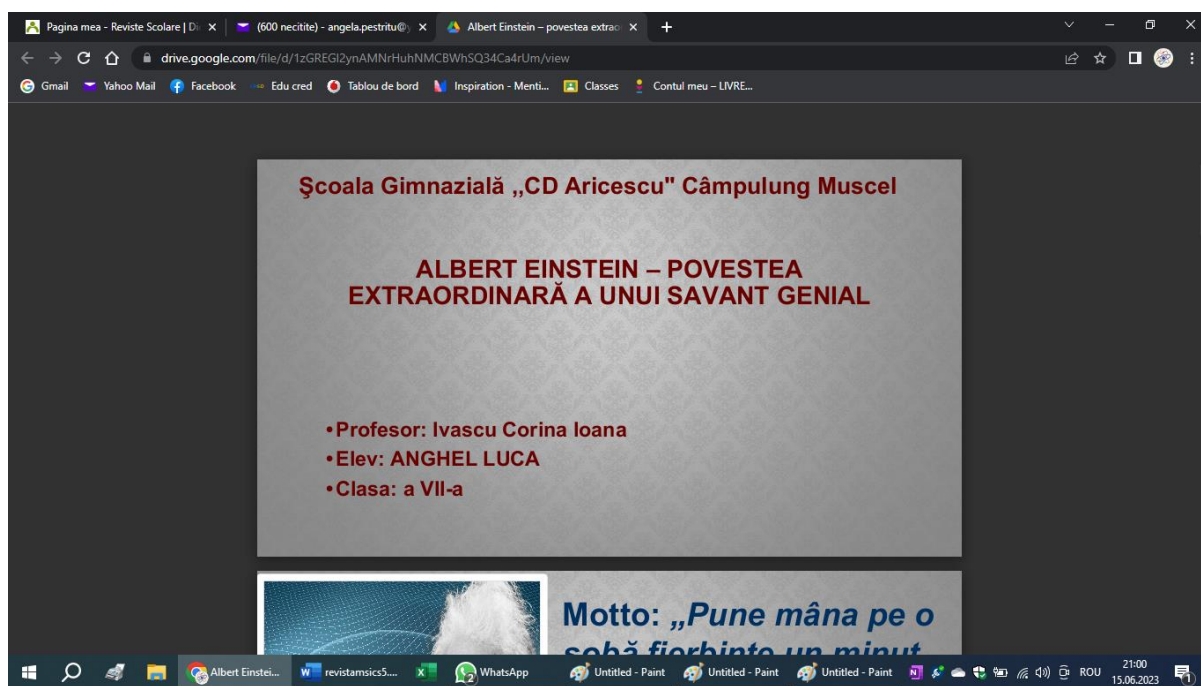
FASCINAȚIA NUMĂRULUI PI

*Mirițoiu Alesia, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel,
Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana*

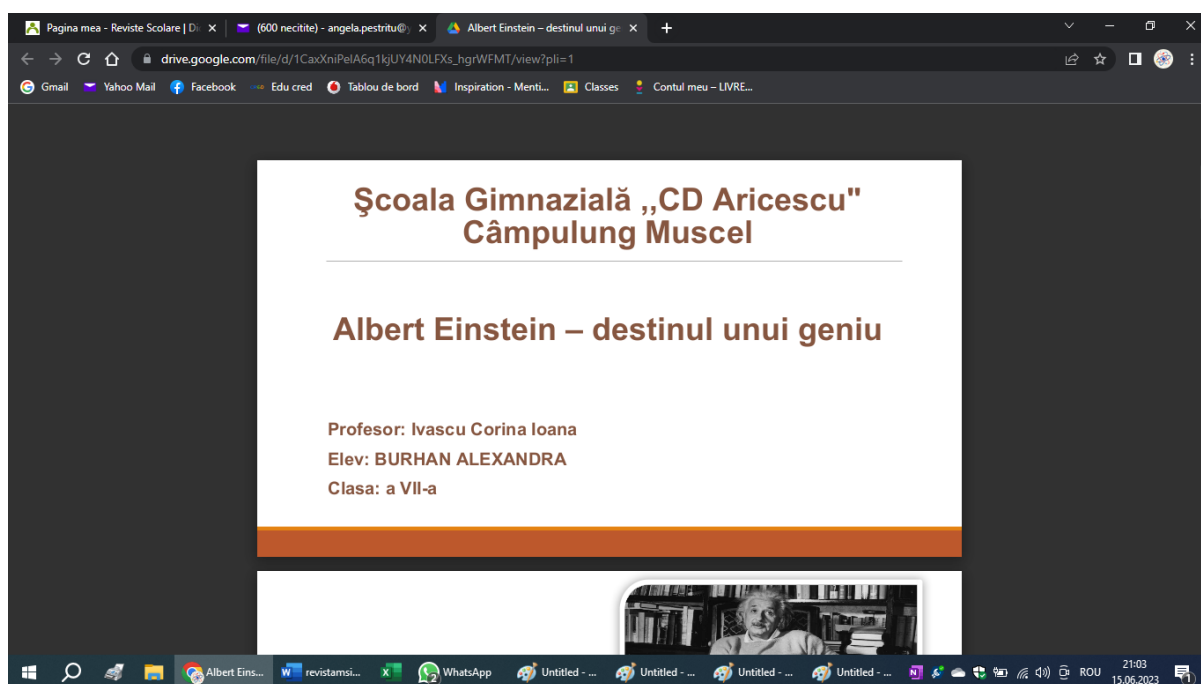
ALBERT EINSTEIN-POVESTEA EXTRAORDINARĂ A UNUI SAVANT GENIAL

*Anghel Luca, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel,
Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana*

ALBERT EINSTEIN- DESTINUL UNUI GENIU

*Burhan Alexandra, clasa a VII-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel,
Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana*

ALBERT EINSTEIN

Stroe Ruxandra Ștefania, clasa a VI-a, Școala Gimnazială C.D.Aricescu, Câmpulung Muscel, Prof.coordonator Ivașcu Corina Ioana

ȘTIINȚA ȘI RELIGIA

**Baer Gabriela, clasa a VI-a, Prof.coordonator Pestrițu Angela
Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Muscel, județul Argeș**

”Adepții materialismului au repetat de atâtea ori că știința modernă a izgonit definitiv din domeniul său ideea de Dumnezeu, au știut să manevreze atât de bine conștiințele, încât astăzi multora le este rușine să pronunțe public cuvântul Dumnezeu. Toate acestea s-au făcut în numele științei. Și totuși, marii savanți, creatorii și gloriile științei au admis toți și chiar au proclamat existența lui Dumnezeu”.

Doctor Nicolae Păulescu (1869 – 1931)

Mulți istorici ai științei își exprimă convingerea că religia nu se va împăca niciodată cu știința pentru simplul fapt, spun ei, că un om de știință nu poate fi cu adevărat și religios, cel puțin în sensul credinței în Dumnezeu. Ceea ce-i determină să tragă o asemenea concluzie, spun ei, este faptul că religia nu poate demonstra în mod direct adevărul pe care îl prezintă, cum ar fi existența lui Dumnezeu, în vreme ce știința o poate face, supunându-și ipotezele și

teoriile experienței concrete. Dacă o cercetare empirică arată că o ipoteză științifică e greșită, știința o dă la o parte și caută alternative.

Deși sunt conștienți de faptul că, astăzi, mulți credincioși nu văd niciun conflict între religie și știință, și că mulți dintre ei sunt recunoscuți ca fiind foarte buni oameni de știință, scepticii susțin că logica și spiritul științei ar fi fundamental incompatibile cu orice formă de religie teistă. De pildă, W. Provine, un istoric al științei, afirmă, nici mai mult nici mai puțin, că „trebuie să ne verificăm mintea înainte de a intra în Biserică“, dacă vrem să fim, în același timp, și oameni de știință și credincioși.

Există însă mulți oameni de știință care se studiază în școală, precum Isaac Newton (în termodinamică), Mendel (în genetică), Kelvin și Boyle (în chimie/fizică), John Napier (în matematică), Louis Pasteur (în biochimie), Kepler (în astronomie) care au îmbinat cercetarea științifică cu credința lor în Dumnezeu. Robert Boyle, spre exemplu, a văzut un acord perfect între filozofia experimentală și religia creștină. Thomas Sprat, primul istoric al celei mai renumite organizații științifice de atunci, Royal Society din Londra, a îmbinat cercetarea științifică cu studiul Sfintei Scripturi, astfel încât a devenit și episcop anglican. Robert Hooke, fizician de renume, profesor de geometrie la Oxford, savant al lui Royal Society, alterna în notițele sale probleme de fizică și geometrie cu analize inductive din textele biblice.

John Napier, inventatorul logaritmilor, și-a făcut timp să redacteze comentarii la capitolul Apocalipsa din Sfânta Scriptură, pe care, le considera el, mai importante decât rezultatele sale matematice.

Sir John Newton, probabil cel mai cunoscut savant contemporan cu Voltaire, cel ce a descoperit legea gravitației, legile termodinamicii, contribuții fără de egal în optică și algebră, a afirmat: ”Cine nu cugetă decât pe jumătate, acela nu crede nici în Dumnezeu; dar cine cugetă corect, acela trebuie să creadă în Dumnezeu”. Mai mult, el are scris pe monumentul funerar ridicat deasupra mormântului său din Westminster: “Aici odihnește acel interpret sânguincios, înțelept și corect, iubitor al naturii și a Sfintelor Scripturi, Sir Isaac Newton, care prin filozofia sa a afirmat și dovedit măreția lui Dumnezeu cel Atotputernic, iar prin caracterul său a exprimat simplitatea evanghelică”.

Studiind cu înțelepciune și Biblia și știința, ambele ne vor smeri, revelându-ne măreția Creatorului care stă în spatele lor.

Blaise Pascal, inventatorul calculatorului și altor legi în fizică și matematică spunea: „cu cât studiez natura, cu atât sunt mai uimit de măreția Creatorului”.

Albert Einstein, socotit a fi cel mai mare om de știință al secolului XX, a scris: “Religia constă în acea admirație umilă a spiritului infinit superior ce se revelează pe sine în

puținul pe care-l putem cunoaște din realitate, folosindu-ne de rațiunea noastră slabă și trecătoare”.

Exact ceea ce însuși Dumnezeu afirmă în Epistola către Romani (1,19-20): „Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este cunoscut de către ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat lor. Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegându-se din fapte, adică veșnica Lui putere și dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvânt de apărare”.

Același Einstein, mai face o afirmație importantă spunând că “știința fără religie este șchioapă, religia fără știință este oarbă.”

Einstein face această afirmație fiindcă un creștin, pentru a interpreta corect Sfânta Scriptură are nevoie și de hermeneutică, știința de interpretare a textelor literare, care te învață anumite principii universal acceptate și în lumea seculară, cum să o studiezi din punct de vedere literal, alegoric, istorico-social, gramatical, etimologic, etc., dar și de inspirația Sfântului Duh, în mod special.

E adevărat că Einstein a vorbit mult despre Dumnezeu și chiar despre el însuși, de pe pozițiile unui om ce se socotea „religios“. Dar este limpede: era religios doar în măsura în care considera că universul ascunde în permanență un mister, sau în sensul că trebuie să respectăm necondiționat anumite valori etice suprapersonale, care pot conferi un anumit sens vieții proprii. Einstein însă, a negat existența unui Dumnezeu personal.

Existența unui Dumnezeu personal e o problemă pe care știința, inclusiv fizica, nu o vor rezolva niciodată, sunt de părere unii cercetători.

Creștinismul, Biblia nu ne limitează zborul empiric înspre cercetare și știință. Ea este o punte de lansare în acea direcție. În Epistola către Coloseni a Sfântului Apostol Pavel (2,3) e scris, că în El, în Hristos, Dumnezeul Întrupat, “... sunt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței”. Apropiindu-ne de Dumnezeu, ne apropiem de sursa cunoașterii complete, a cunoașterii adevărate, de Cel ce te poate ajuta să devii un om de știință mai bine echipat și echilibrat, atât intelectual cât și spiritual. Astfel, Biblia ajută știința și de aceea, omul de știință n-ar trebui să fie reticent, ci deschis înspre credință, înspre Cel care îi dă zilnic obiectul cercetării lui științifice.

În acest scop Dumnezeu a ales oameni speciali pe care i-a pregătit în cele mai înalte școli seculare de atunci, ca după aceea să îi folosească cu putere în lucrarea Lui. Spre exemplu Moise, omul cheie al Vechiului Testament, a scris într-o anumită perioadă de timp, unei anumite culturi, mai exact, evreii și cu un anumit nivel de civilizație, după ce el însuși a fost educat în cele mai înalte școli, în cea mai dezvoltată societate de atunci, la curtea lui Faraon, în Egipt.

Un alt personaj important din Sfânta Scriptură, profetul Daniel a scris într-o altă epocă și într-un alt context (babilonean), fiind și el socotit între cei mai înțelepți și educați oameni ai vremii lui, dar educat și el în cea mai dezvoltată civilizație a acelor timpuri (Babilon). Apostolul Pavel (fostul Saul) a scris epistolele sale din Noul Testament, adresându-se unor mentalități total diferite din culturi total diferite (iudei, romani, greci), fiind el însuși foarte educat – ucenicul celui mai mare învățat al vremii lui (Gamaliel) și provenind din Tars, oraș renumit datorită universității de acolo, unde se presupune că el ar fi studiat.

Sfânta Scriptură este o carte al cărei scop este să-l apropie pe om de Dumnezeu. În ea se găsesc răspunsuri la problemele spirituale ale omenirii, dar nu neapărat răspunsuri la problemele și dilemele științifice ale omenirii.

Prin cunoștințele sau datele științifice prezentate în Sfânta Scriptură, omul se apropie de Dumnezeu. De aceea și limbajul Sfintei Scripturi este unul simplu, acomodat omului, epocii în care a fost scrisă, cu scopul de a vorbi oamenilor cât mai clar, ca aceștia să poată înțelege mesajul ei.

Există însă și mulți oameni de știință și teologi care merg pe ideea că nu există nicio opoziție între religie și știință. Aceștia argumentează că fiecare dintre ele este perfect valabilă, însă doar în propria sferă de cercetare, bine delimitată. Religia și știința, spun ei, sunt două modalități complet independente de înțelegere a realității, astfel încât nu are absolut niciun sens să fie puse în opoziție.

E de la sine înțeles de ce mulți teologi și oameni de știință sunt atrași de acest punct de vedere, deoarece el pare să permită a se admite atât descoperirile științei, cât și adevărul religios, fără a avea teama unui posibil antagonism. Mai concret, dacă rolul științei este de a examina lumea naturală în mod empiric, acela al religiei este de a exprima sensul absolut care transcende lumea cunoscută în mod empiric. Știința răspunde de cum se desfășoară lucrurile în natură, în vreme ce religia răspunde de ce există ceva în locul a nimic. Știința se ocupă de cauze, religia de semnificație. Știința răspunde la întrebările specifice despre lucrările naturii, în vreme ce religia se ocupă de motivul fundamental al naturii. Știința e preocupată de adevăruri particulare, în vreme ce religia e interesată să explice de ce trebuie să căutăm adevărul.

Și totuși, ”Religia și știința naturii nu se exclud, cum cred sau se tem unii în ziua de astăzi, ci se întregesc și se armonizează împreună” afirmă un laureat al premiului Nobel, Max Planck (1858 – 1947).

Și închei cu afirmația Părintelui Profesor Dumitru Stăniloae (1903 – 1993), cel mai influent teolog al contemporaneității, care spunea: ”Sfânta Treime este suprema taină a existenței, care explică toate, sau fără de care nu se poate explica nimic”.

Bibliografie:

1. Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura I.B.M. al B.O.R., București, 1982;
2. Ioan Bute, Știință și Credință. Mărturii ale savanților, Editura Corgal Press, Bacău, 2014;
3. Revista Alfa Omega TV Magazin 5.6. Știință și credință, 2015;
4. <http://ziarullumina.ro/se-vor-impaca-vreodata-religia-si-stiinta>;
5. <http://stiinta-si-credinta-credinta-si-stiinta>.

Dialogul între credință și știință

Udroiu Andreea, clasa a VI-a, Prof. coordonator Mincă Mihai, Liceul Tehnologic Topoloveni, Argeș

A venit vremea ca oamenii de știință să dialogheze cu teologii, să arate împreună lucrând, că între știință și religie nu există o relație de divergență ci de convergență. Există totuși câteva aspecte demne de luat în calcul în ceea ce privește relația religie-știință. În lumea modernă religia riscă să evadeze din real, când reduce totul numai la sens, închizându-se în propriul univers, nesocotind structurile universului creat, de care se ocupă știința, de aceea riscă să nu mai poată comunica cu omul contemporan, să nu-i mai poată transmite mesajul adevărului revelat. Riscă să rămână la „vremea aceea”. Ori misiunea ei astăzi este tocmai de a traduce mesajul revelat din „vremea aceea” în „vremea aceasta” .

Mulți teologi contemporani strigă să revenim înapoi la „Părinții Bisericii”. Aceasta însă nu înseamnă să ne întoarcem la stadiul primitiv din „epoca Părinților” de acum 2000 de ani, ci înseamnă să redescoperim dialogul responsabil, cu natura sau relația normală cu natura și mediul înconjurător, să redescoperim spiritul Părinților astăzi, reintrând în dialog cu gândirea lor în vremea aceasta și pentru vremea ce va urma. Și dacă pentru mulți din oamenii de știință „evidența lucrurilor” sau „raționalitatea lumii” postulează existența unui Creator al lumii acesteia, cu atât mai mult pentru unii teologi sau oameni ai Religiei, lumea aceasta, desfigurată prin păcat și transformată în valea plângerii, dobândește o valoare inestimabilă în perspectiva veșniciei .Dialogul dintre Știință și Religie este puternic susținut de Tradiția ortodoxă bisericească, conform căreia, nu se poate afirma o ruptură între „natură și har”, între originea și sensul care coexistă în lume ca operă rațională a lui Dumnezeu. După Părinții Bisericii, toate lucrurile își au rațiunile lor în Rațiunea Supremă sau în Logosul Divin prin care toate au fost aduse la existență.

Știința și Religia sunt convergente sau complementare, conflictul dintre ele apărând acolo unde creatul și necreatul, originea și scopul creației sunt considerate ca fiind ireconciliabil opuse. Una dintre problemele străine de spiritul tradiției patristice este aceea a judecării raporturilor dintre știință și credință prin grila reduționistă a ideologiilor pe care toată lumea le cunoaște sub numele de Creaționism și Evoluționism . Aceste ideologii nu se regăsesc în teologia Părinților. În opinia Părinților, cele două puteri, rațiune și credință, coexistă fără probleme într-o manifestare completă pe care Sfântul Maxim Mărturisitorul o numește „rațiunea comparativă care privește lucrurile teologice” , iar în cazul raportului natural-supranatural, văd o relație sinergică, unde, la nivelul comuniunii omului cu

Dumnezeu, în orice progres - spre exemplu în cunoaștere și desăvârșire - funcționează principiul sinergiei .

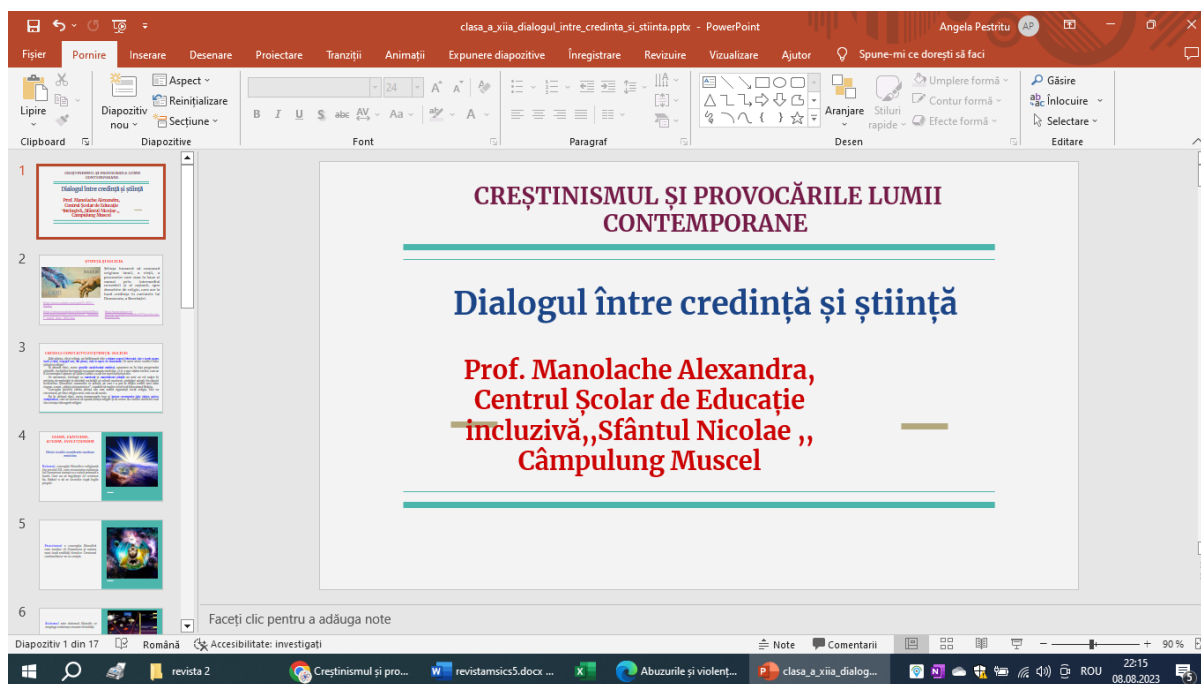
De aceea, dacă pentru Teologia Ortodoxă nu există un conflict ființial între credință și rațiune, între natural și supranatural, nu există motive puternice pentru abordarea relațiilor dintre credință și știință sub semnul adversității sau divergenței. „Știința nu poate decât să stabilească ceea ce este, nu și ce trebuie să fie, iar dincolo de domeniul său rămân necesare judecățile de valoare de tot felul. Religia pe de altă parte, are de a face doar cu evaluări ale gândirii și acțiunii umane: ea nu poate vorbi cu temei despre fapte și relații între fapte. Potrivit acestei interpretări, binecunoscutele conflicte dintre Religie și Știință din trecut, trebuie puse pe seama unei greșite înțelegeri a situației care a fost descrisă” .

De ce se vorbește de conflicte între Biserici și știință când oamenii de știință au fost și sunt și azi în mare parte religioși? Din cauza unora, care au dorit să facă o separație între cele două domenii, afirmând că religia nu se poate niciodată împăca cu știința deoarece religia nu poate demonstra în mod direct adevărul ideilor sale pe când știința o poate face.

Scepticii susțin că religia nu poate să-și demonstreze ideile și teoriile pe baza experimentului de unde și apariția acestui conflict dintre religie și știință . Acest conflict este susținut cu argumente de ordin istoric, pornind de la persecutarea lui Giordano Bruno și a lui Galileo Galilei de către Biserică în secolul al XVII-lea, până la aversiunea religioasă față de teoria evoluționistă a lui Darwin din secolele XIX–XX. Încetineala cu care Biserica a acceptat anumite idei științifice a făcut să alimenteze credința că teologia nu se va împăca niciodată cu știința . Pentru Teologia Ortodoxă „rațiunea omului este tronul lui Dumnezeu în suflet” . Dar „Idea unei disjunctii (cu toate confluențele și rezonanțele ce intervin), între sferele culturilor și cea a civilizației, de prima aparținând religia, iar de a doua știința, duce la concluzia că între religie și știință nu pot avea loc confruntări întemeiate, nici dispute semnificative, nici rivalități serioase” .

Albert Einstein afirmă că deși „domeniul religiei și al științei sunt prin ele însele net delimitate unul față de celălalt”, totuși „între ele se creează puternice relații și dependențe reciproce” datorită religiozității omului de știință . „Religiozitatea lui (a omului de știință) stă în uimirea extaziată față de armonia legității naturale, în care se dezvăluie o rațiune atât de superioară, încât orice gândire cu sens și orânduire omenească reprezintă un reflex cu totul neînsemnat” . Ideea că religia se opune științei sau că optând pentru una te împotrivești celeilalte, este anulată de realitatea de azi care ne arată că numeroși savanți au fost și sunt profund religioși. Cei mai mulți dintre cercetători au înțeles că fără credință în Dumnezeu nu se poate dobândi adevărata cunoaștere. Doar un dialog autentic între știință și religie poate fi o șansă pentru noi oamenii de azi să iubim mai mult pe Dumnezeu Creatorul, pe omul creat după chipul și asemănarea Sa, și natura întreagă.

CREȘTINISMUL ȘI PROVOCĂRILE LUMII CONTEMPORANE- DIALOG ÎNTRE CREDINȚĂ ȘI ȘTIINȚĂ Manolache Alexandra ,Centrul de Educație Incluzivă,,Sfântul Nicolae,, Câmpulung Muscel

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PRIMĂVARĂ ÎN MUSCEL

Prof. Toma Crinuța Florinela
Liceul cu Program Sportiv, Câmpulung, Argeș

Tradițiile și datinile străbune sunt parte importantă a culturii populare, sunt definitorii pentru orice popor și dau identitate acestora. Nu ne dorim ca acestea să reprezinte o sumă de valori perimate și inactuale, deoarece de ele depinde valoarea noastră ca oameni și bogăția spirituală în comunitatea în care am trăi. Acestea ne însoțesc în evenimentele cruciale ale existenței noastre, au rolul de a regla și consolida relațiile în comunitatea din care facem parte.

Rolul cadrelor didactice este de a-i face pe elevi să învețe, să prețuiască și să respecte tradițiile și datinile poporului în care s-au născut, să iubească meleagurile natale, portul popular, dar și sărbătorile care ne aduc în suflete atâta bucurie. Astfel, preocuparea cadrelor didactice pentru conservarea și valorificarea patrimoniului tradițiilor și obiceiurilor, reprezintă căi de succes în promovarea unicității țării noastre, România.

Tradițiile noastre, moștenite din moși-strămoși, dorim să fie preluate și transmise următoarelor generații, pentru a sădi în inimile tinerilor dragostea pentru frumos și autentic, armonie, grație, ritm. Dorim să învățăm elevii să aprecieze frumusețea portului popular, a dansului și cântecului, a preparatelor culinare tradiționale atât de mult apreciate în țară, cât și în afara ei. Prin promovarea tradițiilor și obiceiurilor cultivăm sentimentul de apartenență, de iubire și dragoste pentru rădăcinile și valorile unui popor.

Traditii de Paște

Cea mai mare sărbătoare de primăvară a românilor, a creștinilor ortodocși, este Paștele sau Învierea Domnului Iisus Hristos Mântuitorul.

Paștele este în primul rând o sărbătoare de suflet, un moment care amintește de iubirea divină și de miracolul învierii. Obiceiurile păstrate în această perioadă sunt mai puține, importante fiind valorile spirituale și semnificația lor pentru creștini.

O etapă importantă a Sărbătorii Paștelui este **Săptămâna Patimilor**.

Săptămâna Patimilor exprimă perioada de la Florii până în Sâmbăta cea Mare inclusiv. Conform rânduielilor canonice, în aceasta săptămână se ajunează până spre seară. Caracteristica esențială a acestei săptămâni sunt **Deniile**.

În Săptămâna Mare, gospodinele înroșesc ouăle și pregătesc mâncărurile tradiționale cu care îi vor servi pe musafiri. De pe masa și din coșul pascal nu lipsește în niciun an pasca, aliment care face aluzie la trupul lui Hristos. În Muscel, pasca este deseori înconjurată de zimțișori, având forma unui soare care oferă vitalitate oamenilor și naturii.²⁴

La denia din Joia Mare, fetele și băieții vin la biserică aducând o sfoară; după fiecare evanghelie citită fac un nod și își pun o dorință. Sfoara cu cele 12 noduri se pune sub pernă în noaptea de joi spre vineri pentru ca tinerii să-și viseze jumătatea.

De asemenea, dacă una dintre dorințe se îndeplinește, nodul corespunzător se desface. Mai există obiceiul ca fetele nemăritate să ascundă mătrăgună sub pragul bisericii; dacă preotul trece peste ea, vor avea noroc în dragoste tot anul.

De ce trebuie să trecem de trei ori pe sub masă!

Este ziua în care se ține post negru, iar spre seară se oficiază Denia Prohodului, comemorându-se moartea și punerea în mormânt a lui Iisus. Tot în aceeași zi, credincioșii trec pe sub o masă așezată în mijlocul bisericii.

În Vinerea Mare nu se oficiază Liturgia, dar dimineața în toate bisericile ortodoxe se face Vecernia scoaterii Sfântului Epitaf. Este vorba despre ritualul prin care preoții scot din altar o bucată de pânză de in sau mătase pe care este imprimată, brodată sau pictată icoana punerii în mormânt a Mântuitorului.

Acest material are denumirea de „Epitaf” sau „Aer” și se așează pe o masă amplasată în mijlocul bisericii. Imediat după acest moment, credincioșii păstrează tradiția de a trece o dată sau de trei ori pe sub masa pe care este așezat Epitaful. Coborâm în mormânt, împreună cu Hristos, pentru ca, mai apoi, să și înviem împreună cu El. Această coborâre și ridicare din groapa morții se face în chip simbolic, prin trecerea pe sub masa aflată în mijlocul bisericii, pe care stă întins trupul mort al lui Iisus Hristos, întipărit pe Sfântul Epitaf.²⁵

Ritualul trecerii pe sub masă se poate face până spre seară când se va oficia Denia Prohodului, iar preoții vor înconjura biserica de trei ori cu Epitaful, apoi îl vor așeza în altar.

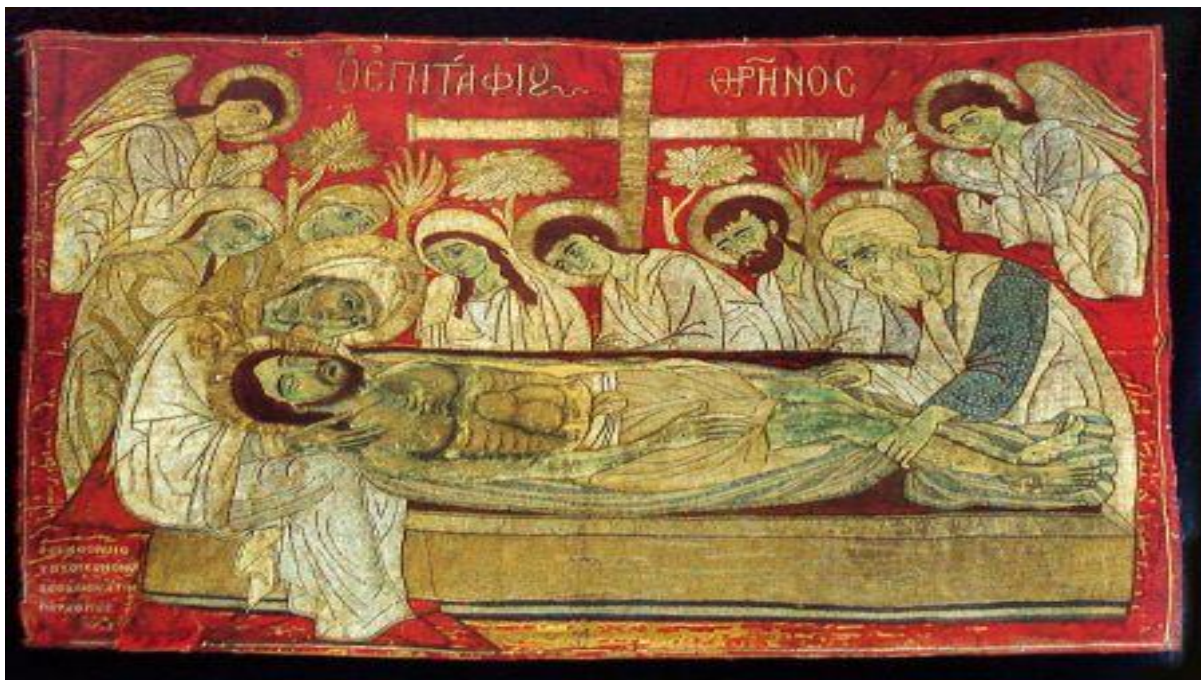
Prezența mormântului Domnului și a Crucii Sale în mijlocul bisericii ne învătă că, până să ajungă la Înviere, credincioșii trebuie să participe în chip simbolic și la Patimile, moartea și îngroparea Mântuitorului, după cum zice o cântare a slujbei: *"Astăzi mă îngrop împreună cu Tine, Hristoase..."*²⁶

---

²⁴ <http://www.romania-travel-guide.com/attractii/traditii-locale/traditii-si-obiceiuri-din-muntenia.html>

²⁵ <https://www.crestinortodox.ro/paste/obiceiuri-traditii-paste/trecerea-sub-masa-vinerea-mare-144085.html>

²⁶ Idem 2

În seara Învierii, credincioșii de toate vârstele merg la slujbă, încercând să uite de supărări și să-și regăsească pacea sufletească. Se spune că fetele trebuie să păstreze lumânarea primită în biserică și s-o aprindă pentru câteva momente în timpul evenimentelor fericite din viața lor; respectând tradiția, vor fi bine văzute de ceilalți și vor avea parte de reușite. Enoriasii care nu merg la slujbă îndeplinesc în prima zi de Paște un ritual menit să-i purifice: se spală pe față cu apă proaspătă, în care pun un ou roșu, un ou alb și o monedă de argint. Această datină este considerată aducătoare de belșug, sănătate și energie; abia apoi familia se așază la masă, bucurându-se de sărbătoarea pascală, de cadouri și de preparatele delicioase.

De acum și până la Înălțare Domnului la ceruri, creștinii se vor saluta, spunând: HRISTOS A ÎNVIAT!, ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

SĂPTĂMÂNA FRUCTELOR ȘI LEGUMELOR

Prof. Puiu Mihaela Lorena

Liceul Tehnologic Auto

Câmpulung, Argeș

În cadrul Liceului Tehnologic Auto Câmpulung s-a desfășurat Campania socială „Săptămâna fructelor și a legumelor”, care a implicat strângere de legume și fructe de către voluntarii S.N.A.C. din cadrul liceului. Acestea au fost donate Centrului de zi „Bambi” din Câmpulung, jud. Argeș, reprezentat de d-na Popescu Elodia, șef de centru.

Campania a fost prezentată în cadrul școlii, de către voluntari, s-a identificat instituția socială care urma să primească donația și s-au colectat fructele. Donațiile colectate au fost dirijate spre instituții de responsabil S.N.A.C. al Liceului Tehnologic Auto Câmpulung, prof. Puiu Mihaela Lorena, cu ajutorul a 21 de profesori voluntari, profesori ce și-au arătat toată deschiderea spre promovarea și dezvoltarea mișcării de Acțiune Comunitară în România, sub atenta coordonare a ISJ Argeș.

Învățarea centrată pe elev

ELEV: ADAM LAURA-MIHAELA, PROFESOR COORDONATOR: PUIU MIHAELA – LORENA, LICEUL TEHNOLOGIC AUTO, CAMPULUNG, ARGES

REZUMAT:

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învățare și îl învață aptitudinile învățării, precum și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacității procesului lor de învățare și în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziție mai ușoară spre locul de muncă, cât și spre învățarea continuă.

Principii

Principiile care stau la baza învățării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activității de învățare trebuie să fie pe persoana care învață și nu pe profesor.
- Recunoașterea faptului că procesul de predare în sensul tradițional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe.
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învățare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Recunoașterea faptului că, în mare parte, procesul de învățare nu are loc în sala de clasă și nici când cadrul didactic este de față.
- Înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar profesorului – ea trebuie împărtășită și elevilor.
- Profesorii trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare prin proiectarea structurată a oportunităților de învățare atât în sala de clasă, cât și în afara ei.
- Luați individual, elevii pot învăța în mod eficient în moduri foarte diferite.

Iată câteva exemple de învățare centrată pe elev:

- Procesul de predare are trei faze, iar fiecare necesita metode adecvate. (Vezi metoda PAR)
  1. Prezinta: Metode de prezentare de noi cunostinte elevilor sau de incurajare in a le gasi singuri, ceea ce poate implica fapte, teorii, concepte, povestiri etc.
  2. Aplica: Metode care sa-i oblige pe elevi sa aplice noile cunostinte care le-au fost doar prezentate. Aceasta este singura modalitate de a te asigura ca elevii formeaza concepte despre noul material pentru a il intelege, a si-l aminti si a il folosi corect pe viitor.
  3. Recapituleaza: Metode de incurajare a elevilor sa isi aminteasca vechile cunostinte in vederea clarificarii si concentrarii asupra punctelor cheie, asigurarii unei bune intelegeri si punerii in practica si verificarii cunostintelor mai vechi.
- Lecția pleacă de la experiențele elevilor și cuprinde întrebări sau activități care să îi implice pe elevi.
- Elevii sunt lăsați să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă și cum prezintă rezultatele studiului lor.
- Elevii pot beneficia de meditații, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învățare și pot cere îndrumări.
- Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informațiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informații standardizate.
- Pe lângă învățarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.
- Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situații din viața reală, cum ar fi studiile de caz și simulările.
- Lecțiile cuprind o combinație de activități, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învățare (vizual, auditiv, practic / kinetic)
- Lecțiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare și solicită participarea activă a elevilor la învățare.
- Lecțiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învățate, a modului cum au învățat și de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învățare în cazul lor

Predarea în vederea învățării active: descrierea materialelor de instruire

- Cadrele didactice și elevii trebuie să fie conștienți de stilurile de învățare pe care le preferă și, în consecință, de modul cum învață cel mai bine. În materialele de instruire se prezintă un simplu chestionar care se poate folosi pentru elevi la identificarea stilurilor lor de învățare.

Strategii de predare în vederea învățării active

Învățarea trebuie să cuprindă activități de prelucrare a noii materii învățate, care trebuie legată de ceea ce elevul știe deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ și legate de viața reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învățarea “de suprafață” și nu la învățarea “de profunzime”.

Având în vedere faptul că învățarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacția profesorului, precum și de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.

=Utilizați:=

(I) Metode care necesita o pregatire sumara si putine resurse : Predare prin intrebari,

Bulgare de zapada, Brainstorming, Experimentul Gandului (Empatia),Roata ;

(II) Metode care implica materiale (fotocopii sau cartonase) ce se distribuie elevilor : Invatare cooperanta, . Puncte-cheie, Intrebari pe baza textului, Transformare,

Explicatiile elevilor, Harti/diagrame/desene, Rezumatul,

(III) Activitati care necesita putin mai multa pregatire; se incepe cu cele mai usoare :

Hotarari – Hotarari, Prezentarile elevului, Predare de catre elevi - Pentru predarea de aptitudini,Jigsaw – O metoda de invatare cooperanta, Controversa academica,. Intrebari ‘‘Bulgare de zapada’’, Invatarea individuala, Ochelari, Competenta de a judeca, Comparatie si contrast.

- “Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare
- Explicarea sarcinilor care cer elevilor să își explice unii altora modul cum au înțeles un anumit lucru și să elaboreze acest mod de a înțelege înainte de a-l exprima
- Punerea de întrebări și răspunsuri de “diagnoză” și utilizarea răspunsurilor greșite pentru a explora și a corecta neînțelegerile. “Întrebările socratice”.
- Utilizarea sarcinilor și întrebărilor care stimulează gândirea elevilor și se bazează pe Taxonomia lui Bloom și nu simpla reamintire. Aceste sarcini și întrebări necesită mai multă gândire și prelucrare.
Analiză: întrebări de tip “de ce”,
Sintează: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”
Evaluare: întrebări de judecată.

Aceste întrebări de rang superior impun elevilor să își creeze propriile concepții cu privire la noua materie învățată. Nu se pot face raționamente pe marginea materiei învățate înainte ca aceasta să fie conceptualizată; de aceea, întrebările care solicită raționamentul vor determina conceptualizarea.

- Utilizarea studiilor de caz care leagă subiectul discutat de viața reală sau de experiențele anterioare și deci de învățarea anterioară
- Utilizarea lucrului în grup, care solicită elevilor să discute materia învățată, astfel încât să colegii să se verifice între ei și să învețe unii de la alții
- Învățarea implică “construirea de modele”; de aceea, utilizați hărți ale minții și rezumate care relevă relația dintre părțile subiectului și întreg. De asemenea, arătați legătura dintre subiectul de astăzi și alte subiecte
- Predarea aptitudinilor în contextul subiectului respectiv. Gândiți-vă la dumneavoastră ca la un profesor de aptitudini care utilizează conținutul materiei pentru a preda aptitudinile respective.
- Stimularea sporește ritmul învățării. De aceea, utilizați resurse generoase, plurisenzoriale și activități energice și creați o atmosferă de amuzament atunci când este posibil.

Bibliografie : <http://www.tvet.ro>
www.geoffpetty.com

MUZEUL – INSTRUMENT DE ÎNVĂȚARE: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Neferu Oana Loredana, Liceul Tehnologic Auto, Câmpulung

La 23 noiembrie 2022 s-a desfășurat Cercul pedagogic de istorie Liceu, zona Muscel organizat la Muzeul Municipal din Câmpulung. Poate vă întrebați de ce la Muzeu?

Muzeul este considerat a fi o sursă de învățare esențială. Acesta, prin activitatea specifică, prin piesele păstrate și expozițiile sale, oferă elevilor un nou orizont al cunoașterii, permite contactul direct, palpabil cu istoria. Cadrul specific muzeal exercită o importantă influență educativă asupra elevilor, a căror pregătire în domeniul istoriei realizată în școală trebuie să fie completată cu o parte aplicativă. Ea se poate realiza cu succes în muzeu prin colaborarea dintre cadrele didactice și specialiștii în educație muzeală, care să ducă la o implicare activă și creativă a elevilor și să permită împlinirea efortului cu plăcere.

Muzeul provine din latinescul museum care la rândul său a fost preluat din greaca veche mouseion. Era un templu dedicat muzelor, divinități, patronatoare ale artelor și literelor în Grecia antică.

Unul dintre primele muzee din istorie, a fost institutul pentru filosofie și cercetare pe lângă Biblioteca din Alexandria, fondat de Ptolomeu I Soter în jurul anului 280 î. Hr.

Muzeele antice aveau funcții instructiv-educative, contribuind la dezvoltarea simțului estetic și la acumularea cunoștințelor.

În Moldova și Muntenia termenul de muzeu a fost folosit pentru prima dată de Dimitrie Cantemir în Hronicul vechimei romano-moldo-vlahilor, scris între anii 1719 și 1722 în latină. Însă primul muzeu de pe teritoriu românesc deschis în fața publicului a fost în 1817 la Sibiu²⁷.

Cum se poate folosi muzeul la ora de istorie?

- 1.) Sa predai dintr-un muzeu, de exemplu: Mausoleul Mateiaș lecția: Primul Război Mondial. Acolo ai pretextul, fronturile, principalii participanți, conducători.
- 2.) Folosirea unui exponat -uniformă

---

²⁷ Constantin, Cucoș, *Educația muzeală- scop și valențe formative*, în „Tribuna Învățământului”, 20.01.2014.

- 3.) Muzeul școlar este o formă complementară de educație , care dezvoltă creativitatea, activismul, independența elevilor în procesul de colectare, cercetare, prelucrare, prezentare și are menirea de a consolida materialul școlar. De obicei muzeul școlar este unul despre istoria locală.

Muzeul de la Liceul Tehnologic Auto a fost aranjat pentru întreaga istorie, el cuprinde vitrine cu diferite exponate, mulaje ale stemelor, planșe despre principalele evenimente, fiecare bancă este dedicată unui eveniment istoric. Motto-ul lui ar fi: nu există azi fără trecut, fără el nu există mâine.

- 4.) Lecție filmată- Educație la înălțime din 30 mai 2022 de la Iași Casa Muzeelor- despre copilărie în comunism, poezie și egalitatea de șanse. Are și o agendă a lecției, participă în direct 3 clase(două din România și una din Republica Moldova) concurs.

Am folosit ca surse: un chestionar 10 întrebări și răspunsurile lor aplicat de elevi părinților , bunicilor despre comunism. La acest chestionar s-a adăugat cartea Întâiul meu cuvânt de pioner de Adina Rosetti, ilustrații de Dan Ungureanu, din Câmpulung. Educație la înălțime a ajuns la cel de al patrulea sezon de lecții multidisciplinare realizate cu ajutorul dronei. Cu ajutorul lor profesorii își poartă elevii la sute și mii de Km distanță în locuri de vis, spectaculoase, relevante în procesul de învățare. În locuri menite să îi inspire pe copii și să le arate că lecțiile pot fi un adevărat spectacol de culori și de interactivitate. Au participat 3000 de școli din toate regiunile țării și din Republica Moldova.

- 5) De la o expoziție despre reclamă, afiș sau de la un articol

În 1909, la 15 septembrie a apărut la Pitești, primul număr al ziarului Reclama: gazetă efemerăde publicitate pentru comerț, industrie, agricultură, avându-l pe I.M. Lazăr director și proprietar. Acest ziar se distribuia gratuit, apărea o dată pe lună, în prima pagină era redat ”Programul nostru”, în care se explica de ce a înființat această gazetă, ce dorea să realizeze, cât costa.

Atractive erau și reclamele concepute sub forma versurilor, spre exemplu: reclama concepută pentru Magazinul Militon al comerciantului D.Alexian din Brăila . Căruia i se făcea reclamă intensă pentru că proprietarul dorea să fie în top, să dețină controlul asupra ramurii de acțiune. Dacă vreți să fiți cochete / Și să dați al modei ton / Să vă faceți toalete la Magazinul Militon/ Stofe faine și străine pentru orice sezon/ Le găsiți doar la mine la Magazinul Militon. Pălării apetisante /Și jachete de bon-ton,/ Primesc

zilnic, elegante, La Magazinul Militon. Pentru baluri, nunți, serate, Iau orice confection, Chiar cu prețuri moderate, La Magazinul Militon, Cu stimă, D. Alexian²⁸.

La Pitești apărea ziarul Reclama: pur comercial avându-l ca proprietar redactor pe Mihail R. Fărcășanu care deținea și tipografia Concurența sub forma unei poezii:

La a mea tipografie
Veți avea ca garanție
Lucrări faine și frumoase
Cu puteri miraculoase.
La a mea tipografie,
Se lucrează pe cheazășie,
Numai un mic acot dai,
Și să vezi în schimb ce ai,
Căci de când cometa s-a ivit,
Multe tipografii s-au pripășit
Însă la a mea tipografie,
Vă dau lucrările cu garanție.
Precum cometa pe cer lucește,
Așa maestrul Nițescu muncește,
Ca lucrările și buna hârtie
Să vă procure mare bucurie,
Iar eu ca al tipografiei patron,
Voesc să vă dau lucrări de bonton,
Contra a un leu și 50 ramburs
Primiți o sută de cărți de vizită cele mai în uz²⁹.

Cele mai multe berării se găseau în București, spre exemplu Berăria Gambrinus, situată pe strada Câmpineanu, nr.4, având un rol important în promovarea berii în rândul bucureștenilor. Unul dintre fondatorii acestei berării a fost Ion Luca Caragiale în 1901. În timpul iernii din 1906 vine la Gambrinus Grigoraș Dinicu, muzician pentru că proprietarului îi plăcea muzica populară.

---

²⁸ Cornel, Crăciun, *Reclama și publicitatea în presa brăileană (1901-1910)*, în „Ănalele brăilene”, nr.1, 1993, p.69.

²⁹ *Programul nostru*, în „Reclama”, anul I, nr.1, 1 septembrie 1909, p.1.

La această activitate au participat și elevi din clasa a XII-a care au prezentat principalele muzee din Câmpulung: Etnografic, Municipal care adăpostește Scrisoare lui Neacșu din Câmpulung către Hans

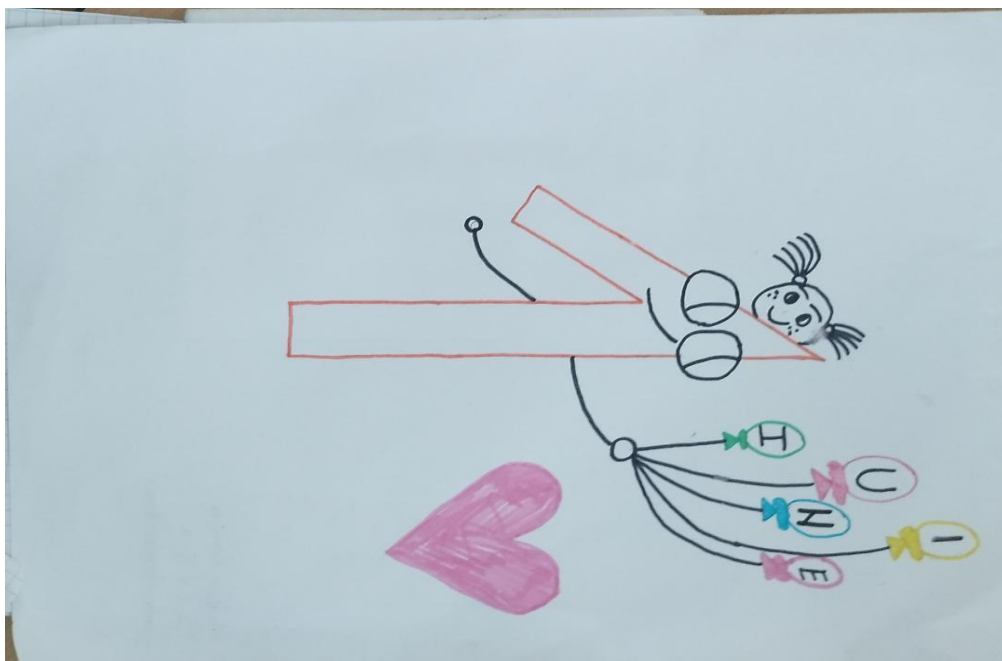
Beukner, judele Brașovului. Aceasta reprezintă prima scriere în limba română, având un caracter militar. Este și actul de înființare a primei școli domnești. Mai există și Mausoleul Mateiaș dar și Muzeul Automobilului Românesc. În Câmpulung Muscel există un loc unde poți să vezi mașini pe care le știi din poze sau de care ai auzit, probabil, din întâmplare. Se numește Muzeul Automobilului Românesc, iar oamenii din spatele acestei inițiative și-au propus să adune măcar câte un exemplar al fiecărei mașini construite vreodată la noi.

Istoria este „buletinul de identitate” al persoanei, al grupului, al poporului. Este punctul de sprijin care ne dă încredere și ne oferă certitudini. Această „carte de căpătâi a neamului” educă și formează caractere. Încă din primii ani de școală, copiii pătrund cu interes tainele trecutului, descifrându-le sensurile și însușindu-și mesajele care le sunt adresate. Învățătorul are menirea de a-l ajuta pe copil să se „împărtășească” din tezaurul de valori, adevărat izvor de cunoaștere și învățăminte pentru generațiile prezentului lăsat de generațiile trecute.

Muzeul este considerat a fi o sursă de învățare esențială. Acesta, prin activitatea specifică, prin piesele păstrate și expozițiile sale, oferă elevilor un nou orizont al cunoașterii, permite contactul direct, palpabil cu istoria. Cadrul specific muzeal exercită o importantă influență educativă asupra elevilor, a căror pregătire în domeniul istoriei realizată în școală trebuie să fie completată cu o parte aplicativă. Ea se poate realiza cu succes în muzeu prin colaborarea dintre cadrele didactice și specialiștii în educație muzeală, care să ducă la o implicare activă și creativă a elevilor și să permită împletirea efortului cu plăcerea.

PENTRU TINE MAMĂ

**Crasan Ștefania, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Câmpulung Muscel,
Prof.coord. Simionescu Laura**

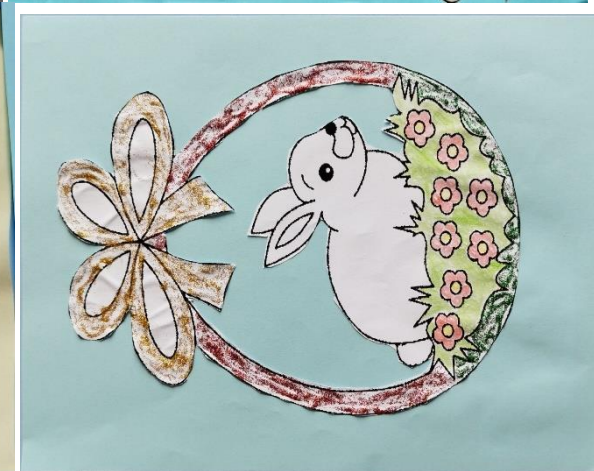
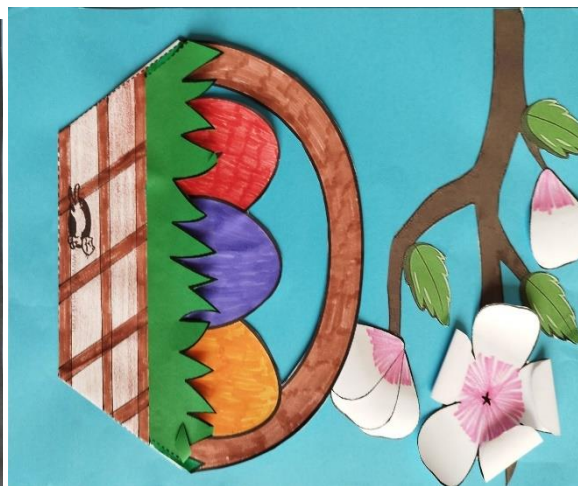

CEL MAI BUN!

Stăvaru Andra, Școala Gimnazială Theodor Aman, Câmpulung Muscel,

Miniexpoziție de creații plastice al eproiectului

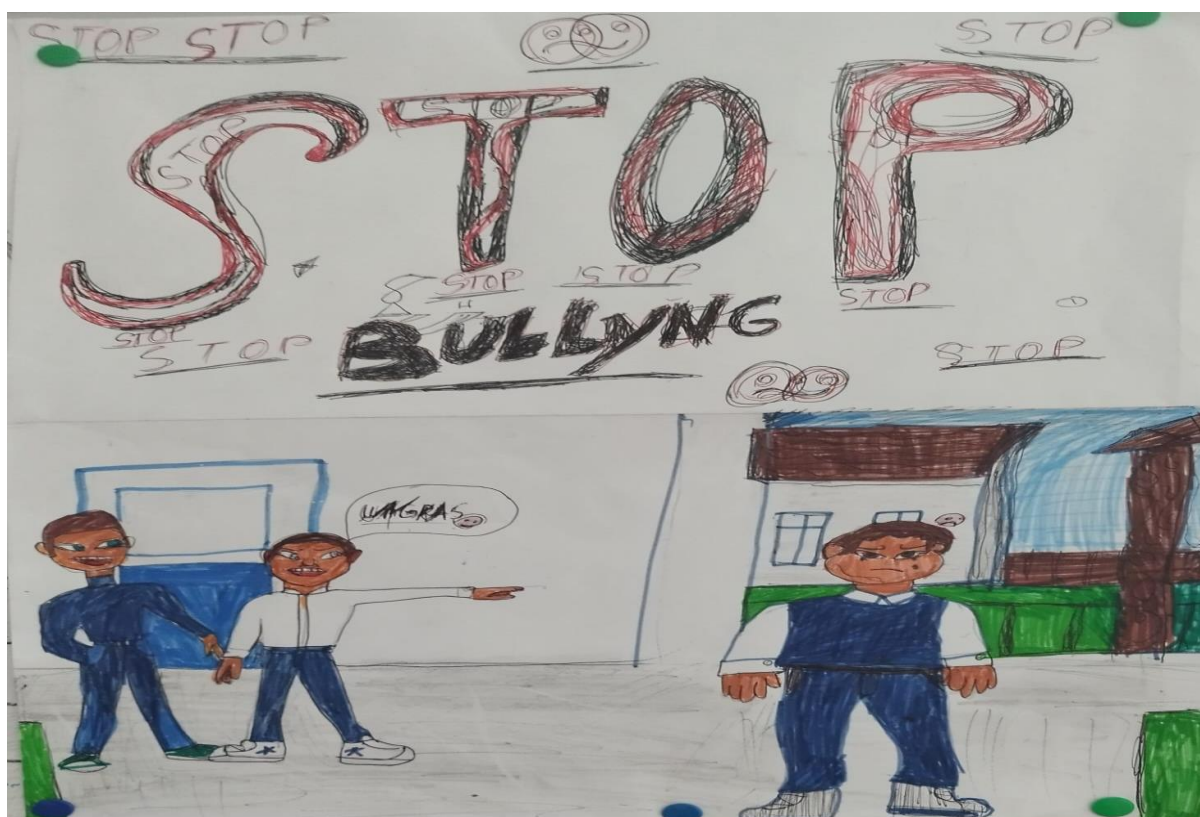
UMILINȚA DOARE

Păcuraru Prințu Vali, clasa a V-a, Școala Gimnazială I.C.Lăzărescu, Țițești, Argeș,
profesor coordonator Turbureanu Georgiana Carmen

UN OCHI RÂDE ȘI ALTUL PLÂNGE

Becheș Antonia Ștefania, clasa a III-a, Palatul Copiilor Râmnicu Vâlcea, Profesor
coordonator Turbureanu Silvia

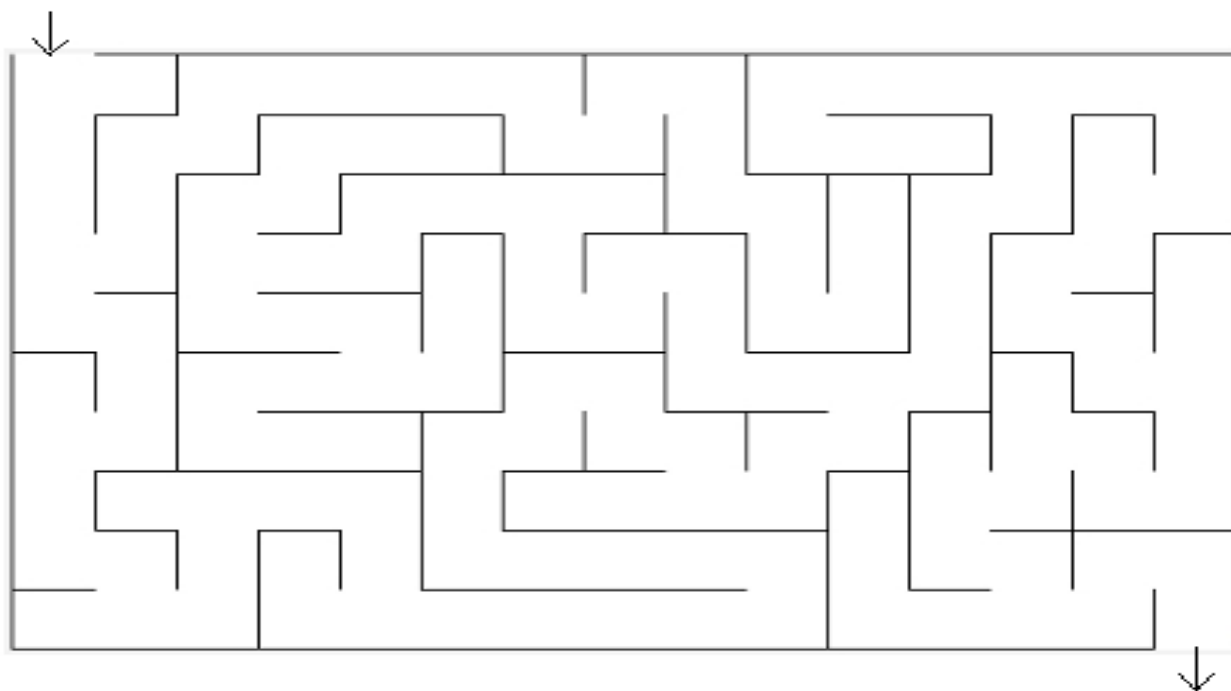

FIȘĂ DE LUCRU- VINE IEPURAȘUL

Educator Mincă Denisa Valentina, Grădinița cu Program Prelungit Popești Leordeni

Grupa mare C - Steluțe

Ajută iepurașul să ajungă la coșul cu ouă pentru a le decora.

PROIECT DIDACTIC- Cine știe câștigă

Mincă Denisa Valentina, GPP Popești Leordeni

DATA: 06.06.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GPP.Popești Leordeni

GRUPA: mare C Steluțe

EDUCATOARE: Mincă Denisa Valentina

TEMA ANUALĂ: Cine și cum planifică/organizează o activitate?

SUBTEMA: „Plecăm într-o vacanță de vis”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: DȘ-activitate matematică

TEMA ACTIVITĂȚII: „Cine știe, câștigă!”

FORMA DE REALIZARE: joc didactic-concurs

TIPUL ACTIVITĂȚII: verificare și consolidare de cunoștințe

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe

DURATA: 30 minute

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII ȘI COMPORTAMENTE VIZATE:

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

- **C 2.1** Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația.
- **C 2.4** Efectuează operații de scriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.
- **C 2.5** Rezolvă situații-problemă pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.

 SCOPUL ACTIVITĂȚII:

-verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor legate de numerație în centrul 1-10;

SARCINILE JOCULUI:

- să numere crescător și descrescător în centrul 1-10;
- să formeze mulțimi de obiecte raportând cantitatea la număr ;
- să identifice poziția unui obiect într-un șir ,utilizând numeralul ordinal;
- să stabilească vecinii unui număr dat;
- să rezolve probleme ilustrate, alegând operația corectă (adunare/scădere);

REGULI DE JOC:

Grupa se împarte în 2 echipe, pe baza ecusoanelor cu mașinuțe și vapoare. (Câte-un copil din fiecare echipă va alege din pachetul primit câte un plic). Educatoarea citește sarcina adresându-se copilului și echipei sale, iar copilul rezolvă sarcina propusă. Fiecare răspuns corect este recompensat cu câte o față zâmbitoare. Echipa care nu rezolvă corect sarcina, este corectată de echipa adversă, căreia i se acordă recompensa.

ELEMENTE DE JOC:

- 🎨 Întrecerea, mânuirea materialelor, stabilirea feed-back-ului prin aprecierea permanentă rezultatelor, aplauze, surpriza;

STRATEGII DIDACTICE:

- 🎨 **Metode și procedee:** conversația, , mâna oarbă, observația, explicația, jocul, exercițiul, problematizarea;
- 🎨 **Mijloace de învățământ:** personaj, ecusoane, scrisoarea, jetoane cu numere, imagini, jetoane cu mijloace de transport, rucsac, probleme ilustrate, poliesteren, fețe zâmbitoare, fișa de lucru, creioane colorate, recompense;

BIBLIOGRAFIE:

- , „Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”, Dr. Mihaela Ionescu, Ed. Vanemonde, București 2010
- Mihaela Neagu, Georgeta Beraru, „Activități matematice în grădiniță”, Ed. AS'S, 1995.
- , „Jocuri didactice matematice pentru preșcolari”, E.D.P. , București, 1972
- Viorica Preda, „Grădinița altfel – scrisori metodice”, Ed. Integral, București, 2003

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. Crt.	Evenimentul didactic	Conținutul activității	Strategia didactică		Evaluare
			M	m	
1.	Moment organizatoric	Voi asigura condițiile necesare desfășurării activității. Fiecare copil își alege din bolul cu ecusoane, un ecuson, formând astfel două echipe	conversația	bol ecusoane	pe grupe

		conform ecusoanelor prinse în piept: echipa mașinulelor și echipa vapoarelor.			
2.	Captarea atenției	Introducerea în activitate se va realiza prin pachetul surpriză trimis de Căpșunică. Voi da citire scrisorii trimise de Căpșunică: „Dragi copii, Știu că sunteți copii isteți și vă place mult să numărați și să socotiți, de aceea vă trimit câteva materiale cu care să vă jucați și câteva plicuri care conțin sarcini de rezolvat. Rezolvând-le mă veți ajuta și veți putea intra cu ușurință în clasa pregătitoare. Vă doresc succes!” Intuim materialele din pachet. Ce ziceți, sunteți de acord să rezolvăm sarcinile din plicurile trimise?	conversația	scrisoarea pachetul surpriză	frontală
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Azi vom desfășura jocul matematic sub forma de concurs: „Cine știe, câștigă!”, prin care veți arăta că știți să numărați corect de la 1 la 10 și de la 10 la 1, veți forma mulțimi, veți raporta cantitatea la număr și veți rezolva exerciții de adunare și scădere.			
4.	Reactualizarea cunoștințelor	Adresez întrebări copiilor: -Cine își amintește câți pitici avea Albă ca Zapada? Numărăm până la 7. -Câte degete avem la o mână? Deschidem 5 degete. -Câte picioare are un scaun? Să vină cineva la masuță să aleagă cifra 4. Solicit spre dezlegare următoarele ghicitori matematice: „Șase vrăbii stau pe-o creangă Și se ceartă și se-mpacă, Una dacă a zburat	conversația exercițiul conversația problematizarea		

		Câte sunt la număr?” (6-1=5 vrăbii) „Gașca mea cea gălbioară Și-a scos puii-n ulicioară, Cinci sunt mici și unul mare Socotiți câți pui ea are?” (5+1=6 pui)			
5.	Dirijarea învățării	EXPLIC REGULILE JOCULUI : copilul indicat va veni la masa educatoarei și va alege câte un plic, numerotat de la 1- 5. Educatoarea citește sarcina, iar copilul, împreună cu echipa rezolvă sarcina. Cei care rezolvă corect vor fi aplaudați și recompensați cu câte o față zâmbitoare. Echipa care nu rezolvă corect sarcina va fi corectată de echipa adversă, careia i se acordă față zâmbitoare. Va câștiga echipa care acumulează cele mai multe fețe zâmbitoare. EXECUTAREA JOCULUI DE PROBĂ Pentru a vedea dacă regulile au fost înțelese, educatoarea desfășoară un joc de probă. SARCINA 1: „Haideți să o ajutăm Îndată să numărăm, Câte mașinuțe sunt Și circulă pe pământ.” „Numărăm acum înapoi, De la 6 până la 2.” EXECUTAREA JOCULUI DE CĂTRE COPII: SARCINA 2: „Căpșunica noastră dragă Vrea să afle ea îndată, Câte rucsăcele punem Căpșunicii să îi spunem.” „Noi numărăm rucsăcele	Conversația Explicația Conversația Exercițiul Problematizarea	Plicuri Imagini Cifre Mașini Vapoare Avioane Trenuri Jetoane	frontală Observarea sistematică a comportamentului copiilor

		Și aflăm cifra pentru ele.” SARCINA 3: „Căpșunica ne întreabă A câta mașina a pornit în grabă? Și al câteleva avion A pornit acum în zbor?” SARCINA 4: „Pe Căpșunică să o ajutăm Vapoare să numerotăm Și să spunem tare,tare Vaporul 5, ce vecini are? Și fiincă ne place tare, Vaporul 4,ce vecini are?”			
6.	Obținerea performanței	COMPLICAREA JOCULUI: SARCINA 5 : “Compune o problemă după imagine.” Fiecare echipă alege un plic în care se află o problemă ilustrată. Va compune problema și va rezolva oral. Se stabilește echipa câștigătoare.În cazul în care echipele sunt la egalitate sunt declarate ambele echipe câștigătoare.	problematizarea	probleme ilustrate	
7.	Asigurarea retenției și a transferului	Distribui fișele de lucru spre rezolvare.	conversația explicația exercițiul	fișa de lucru	individuală
8.	Evaluarea activității	Fac aprecieri asupra felului în care s-au comportat și au răspuns la întrebări.	conversația		
9.	Încheierea activității	Voi distribui recompense. Copiii părăsesc sala de grupă intonând cântecul „Autobuzul”.		recompense	

ABUZURILE ȘI VIOLENȚA DISTRUG ȘANSA, EDUCAȚIA O ÎNTREȚINE, CREÂND VIITORURI

*Becheș Antonia-Ștefania, Clasa a III-a, profesor coordonator Turbureanu Silvia Palatul Copiilor
Municipiul Râmnicu Vâlcea*

Copilul, încă de la naștere, se străduiește neconținut. Pătrunzând în această lume frumoasă, încearcă să devină din ce în ce mai bun, să știe, să cunoască ce-l înconjoară. Familia îi este alături. Grădinița este locul în care ia contur pentru prima dată cu școala, cu

studiul specializat. De fapt, începe educația școlară, de fapt continuarea acesteia, pentru că a început în familie! Cât de bine a început, depinde de „șansă”, adică de norocul în care Bunul Dumnezeu a decis să ajungă: într-o familie bună, educată, cu maniere, ori într-o familie cu multe carențe educaționale, abuzivă ori violentă. Altfel spus, șansa, în viața sa joacă un rol deosebit. Aflându-se în prima categorie, el crește frumos, armonios, cu elementele de educație specifice, lipsită de abuzuri, de violențe, de suferință. Dacă „șansa” sa a fost să ajungă într-o familie din cea de-a doua categorie descrisă, copilul are și va avea de suferit. Abuzurile și violențele se țin lanț! Odată ajuns în mediul școlar, apare și pentru celălalt, educația specializată, așa cum am arătat. Aici, educatorul, învățătorul, profesorul, consilierul școlar se îngrijesc ca ambii să devină OAMENI. Practic, educația să le creeze „viitoruri”! Aceasta este, de fapt, cea de-a doua șansă, șansa confirmării educației, șansa creării propriului viitor.

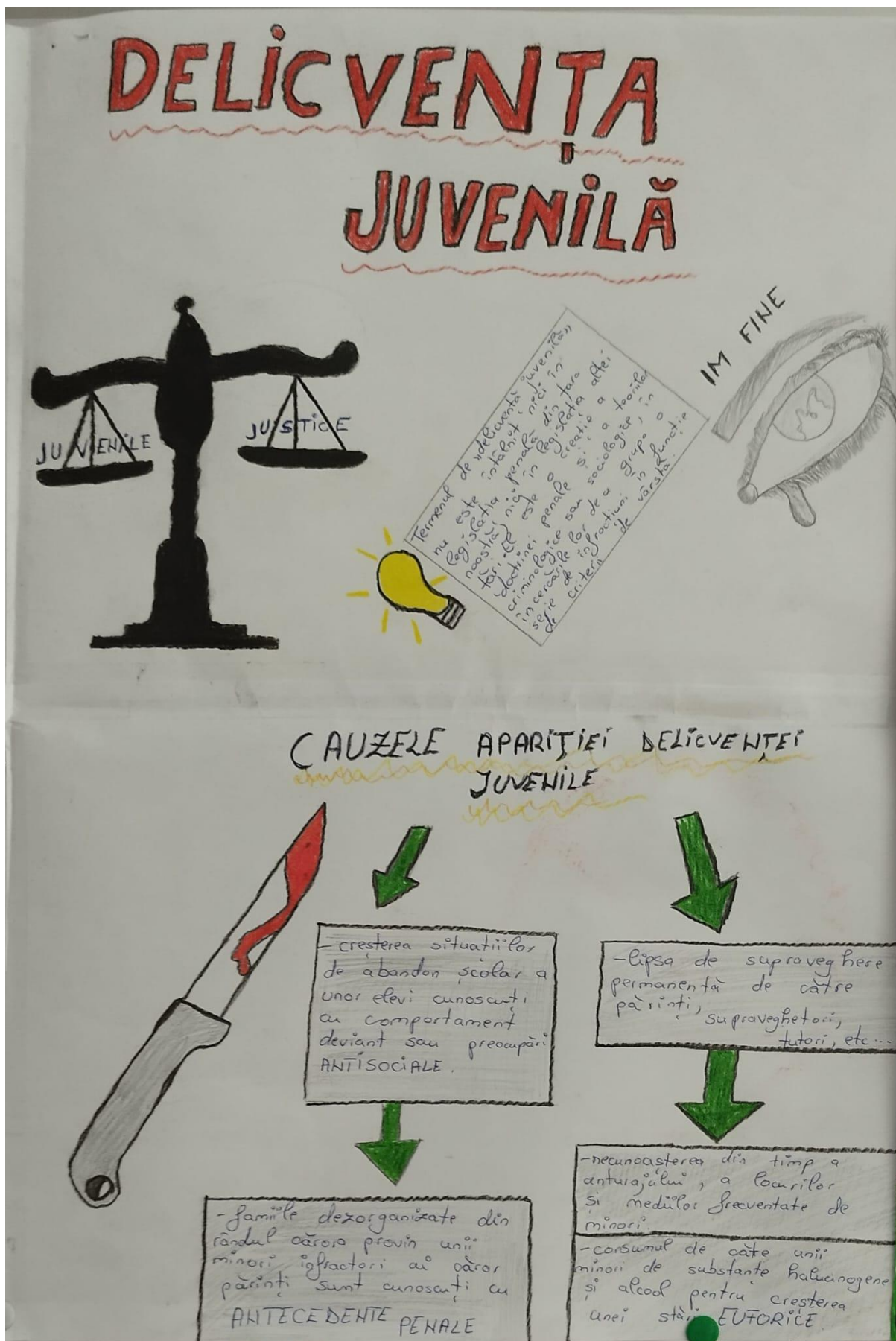
Munca independentă a fiecăruia, face însă diferența. Dacă muncește serios, își crează competențe, nu lasă loc abuzului, nici violenței, iar la rândul său nu va fi violent și nici abuziv. - De ce oare? - Pentru că a devenit educat! Primul și-a accentuat educația, cel de-al doilea și-a dobândit-o și a eliminat din comportamentul său, pe cele rele, ferindu-se de ele cum știe mai bine. Altfel spus, a fructificat „șansa”, ascultând, învățând și făcând fapte bune, pentru sine și pentru altul, creându-și viitorul. Ajuns aici, și-a dobândit și cultivat sentimentul de rușine, sentiment care-i garantează un viitor frumos! Dacă nu-și dobândește caracteristicile descrise, înseamnă că nici cea de-a doua șansă nu i-a fost de niciun folos. Abuzurile și violența va face parte din practica sa pentru restul vieții sale, distrugându-i viitorul. Luând în calcul argumentele prezentate, consider că am demonstrat că șansa joacă un rol important în viața oricui, pentru a deveni educat, cu acțiuni corecte, cu un viitor deosebit. Ignorată însă, va crea abuzuri, violență și va elimina educația. Odată eliminată, viitorul său nu va mai putea fi sigur, ci compromis! Din aceste motive, mi-am creat convingerea că abuzurile și violența distrug șansa, în timp ce educația o crează pentru fiecare, pentru viitor!

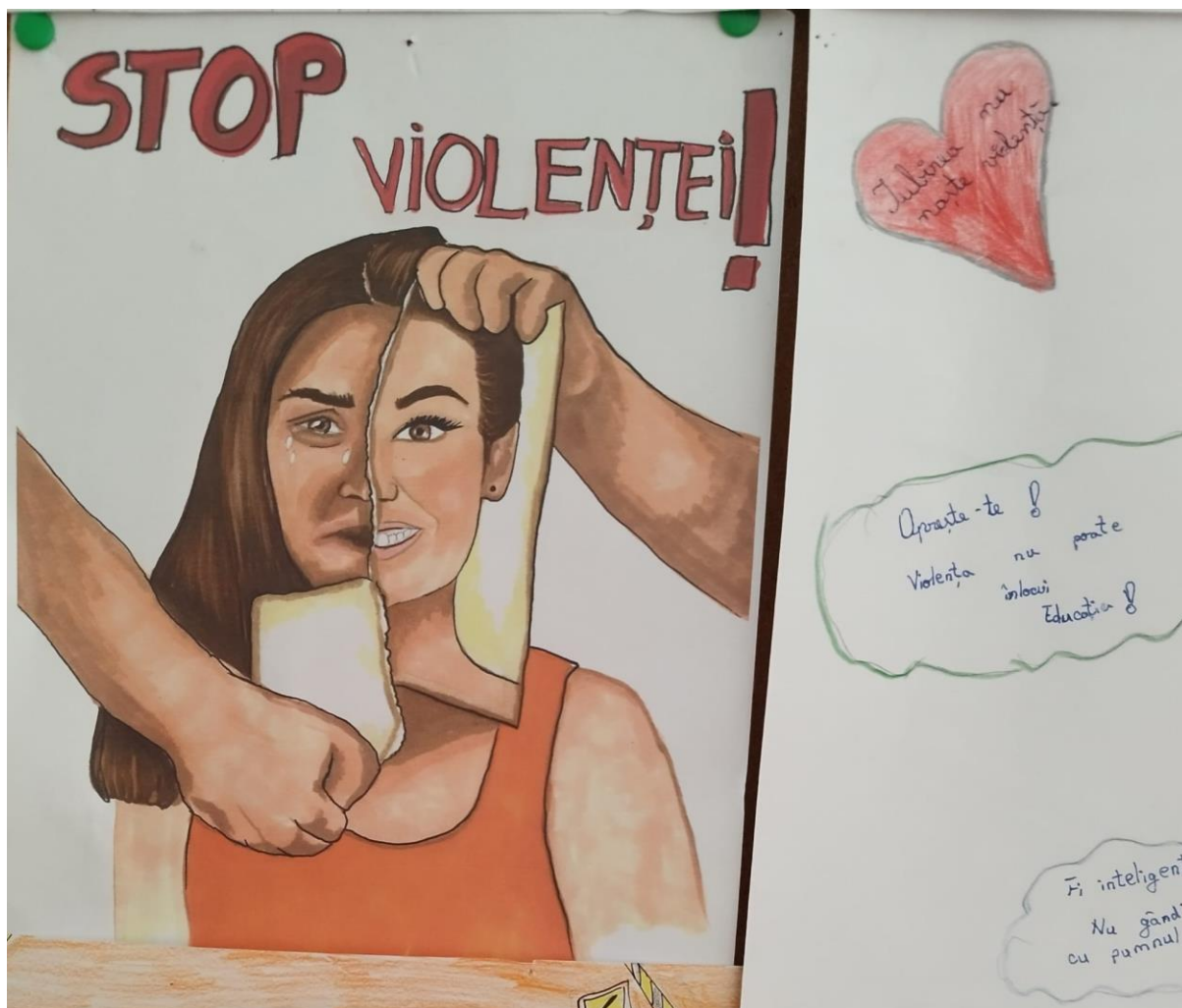
Dacă așa stau lucrurile, rog ca toți copiii să creadă în șansa lor și să îmbrățișeze educația. Viitorul lor va fi desigur frumos! De altfel, va fi creat în acord cu drepturile lor fundamentale!

FLOAREA SĂNĂTĂȚII

Mailat Alice , Prof. Școala Gimnazială Theodor Aman Câmpulung Muscel

**COLECTIVUL DE REDACȚIE AL
ACESTEI REVISTE VĂ UREAZĂ
SĂRBĂTORI PASCALE FERICITE!**

**CRISTOS A ÎNVĂLAT!
EDUCAȚIA A RENĂSCUT.**

